القرآن الكريم

آسان ترجمه

تعليم القرآن

تکي په تکي
او روانه ترجمه

مولف:۔ ڈاکٹر محمد دین

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَثَمَانَ عَشْرَةَ آيَةً وَسِتُّ رُكُوعَاتٍ

سورۃ مؤمنون په مکه کښې نازل شوې ده کښې ۱۱۸ ایتونه او شپږ رکوع گانې دي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

شروع د الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے

د الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم خاوند دے

الجزء ١٨

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ① الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ②

بیشکه کامیاب شول | مسلمانان | هغه خلق چه | دوی په مونځ خپل کښې | عاجزي کوونکي دي

یقیناً هغه مؤمنان کامیاب شول چه په خپلو مونځونو کښې عاجزي کوي.

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ③ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ④

او کوم چه | د فضول خبرو نه | مخ اړوونکي دي | او هغه خلق چه | دوی | زکوٰة | ورکوونکي دي

او کوم چه د فضول خبرو نه ځان ساتي. او هغه چه زکوٰة ادا کوونکي دي.

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ⑤ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا

او هغه خلق چه | دوی | د خپلو شرمگاهونو | حفاظت کوونکي دي | مگر په بیبیانو خپلو | یا (وینځې) چه

او هغه چه د خپلو شرمگاهونو حفاظت کوونکي دي. مگر د خپلو ښځو او د خپلو وینځو نه (دا

مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ⑥ فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ

د دوی په ملکیت کښې دي | نو بیشکه دوی | ملامته نه دي | پس څوک چه غواړي | سواله دے نه

احتیاط) نه کوي حکه چه په دے کښې ملامت نه دي. پس څوک چه د دے نه علاوه (د ښځو وغیره

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ⑦ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ⑧

پس هم داخلق | د حد نه تیریدونکي دي | او هغه چه دوی | د خپلو امانتونو | او د خپلے وعدے | لحاظ کوونکي دي

خواهش لري نو دا خلق د حد نه تیریدونکي دي او هغه څوک چه د خپلو امانتونو او د خپلو وعدو لحاظ ساتي

وقف لازم

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ⑨ أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ⑩

او هغه خلق چه | دوی | د خپلو مونځونو | حفاظت کوي | هم داخلق دي | وارثان

او هغه څوک چه د خپلو مونځونو حفاظت کوي. هم داخلق حقیقي وارثان (او حقدار) دي

الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ⑪ وَلَقَدْ خَلَقْنَا

کوم چه به | وارثان وي | د (جنت) فردوس | دوی به په دے کښې | همیشه وي | او بیشکه پیدا کړو مونږ

چه جنت فردوس به په میراث کښې اخلي او تل عمري به پکښې اوسیږي. او مونږ انسان د خاورې

الْإِنسَانَ مِن سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ⑫ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ⑬

انسان | د خلاصے | د خټے نه | بیا جوړه کړه مونږ هغه | نطفه | په قرارگاه | محفوظ کښې

د جوهر نه را پیدا کړو. بیا مونږ دا نطفه جوړه کړه (او) په یو محفوظ ځائے (رحم مادر) کښې مو ساتلو

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا

بیا جوړه کړه مونږ | نطفه | ټوټه د وینې | بیا جوړه کړه مونږ | ټوټه د وینې | بوټئ د غوښې | بیا جوړه کړه مونږ

بیا مو د هغه څاڅکي نه د وینے ټوټه جوړه کړه. بیا مو د هغه ټوټے نه (د غوښې) بوټئ جوړه کړو. بیا مو هغه

الْمُضْغَةَ عِظٰمًا فَكَسَوْنَا الْعِظٰمَ لَحْمًا ثُمَّ اَنْشَاْنٰهُ خَلْقًا اٰخَرَ
بوټۍ دُغوښې | هډوکي | بیا مونږ واغوستله | هډوکو ته | غوښه | بیا پیدا کړو مونږ دې | یو بل نوے مخلوق
بیا موهغه پوټۍ هډوکي کړل بیا موپه هغه هډوکو باندې غوښه وخېژوله، بیا مونږ دے نه یو بل نوے مخلوق جوړ کړو
فَتَبٰرَكَ اللّٰهُ اَحْسَنُ الْخٰلِقِيْنَ ﴿۱۴﴾ ثُمَّ اِنَّكُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ لَمَيِّتُوْنَ ﴿۱۵﴾
پس لوئے دے | الله | دَټولو نه ښهٔ | جوړوُنکے | بیا بیشکه تاسو | پس | له دے نه | مړهٔ کیدونکي یئ.
نو مبارک دے هغه الله چه دَ ټولو نه ښهٔ جوړوُنکے دے. بیا له دے نه پس به ضرور تاسو مرئ.
ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ تُبْعَثُوْنَ ﴿۱۶﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ
بیا | بیشکه تاسو به | په ورځ | دَ قیامت | راپورته کړے شئ | او بیشکه پیدا کړل مونږه | ستاسو پاسه | اووهٔ
بیا به دَ قیامت په ورځ دَ نوی سره راژوندی کیږئ. او مونږ ستاسو دَ پاسه اووهٔ آسمانونه
طَرَآئِقَ ۖ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غٰفِلِيْنَ ﴿۱۷﴾ وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ
آسمانونه | او نهٔ وو مونږ | دَ خپل مخلوق نه | غافله | او نازل کړے مونږ | له آسمان نه
جوړ کړل او مونږ (دَ خپل) مخلوق نه بے خبره نهٔ یُو. او مونږ له آسمان نه په یوه اندازه
مَآءًۢ بِقَدَرٍ فَاَسْكَنّٰهُ فِى الْاَرْضِ ۖ وَاِنَّا عَلٰى ذَهَابٍۢ بِهٖ
اُوبهٔ | په اندازه | پس ځائے ورکړو مونږ دے ته | په زمکه کښے | او بیشکه مونږ | په لرے کولو | دَ دے (هم)
اُوبهٔ راوُورولے، بیا هغه مونږ په زمکه کښے راایساره کړے، او بیشکه مونږ دَ دے په ختمولو باندې
لَقٰدِرُوْنَ ﴿۱۸﴾ فَاَنْشَاْنَا لَكُمْ بِهٖ جَنّٰتٍ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّ
قادر یُو | بیا پیدا کړل مونږ | تاسو دَ پاره | په دے سره | باغونه | دَ کجورو | او
هم قدرت لرو، بیا مونږ دَ دے (اوبو) په ذریعه تاسو دَ پاره دَ کجورو او انګورو باغونه
اَعْنَابٍ ۘ لَكُمْ فِيْهَا فَوَاكِهُ كَثِيْرَةٌ وَّمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ﴿۱۹﴾ وَشَجَرَةً
دَ انګورو | تاسو دَ پاره | په دے کښے | میوے دی | ډیرے | او له دے نه | تاسو خورئ | او یوه اونه
پیدا کړل، تاسو دَ پاره په دے کښے ډیرے میوے دی او له دے نه خوراکونه هم کوئ، او یوه بله اونه
تَخْرُجُ مِنْ طُوْرِ سَيْنَآءَ تَنْۢبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِّلْاٰكِلِيْنَ ﴿۲۰﴾
چه راوځي | له طور سینا نه | هغه راټوکیږي | په تیلو | او اینګولی سره | دَ خوړونکو دَ پاره
مو راپیدا کړه چه په طور سینا کښے راټوکیږي، تیل په کښے پراته وی او دَ خوړونکو دَ پاره دَ اینګولی کار هم ورکوی
وَاِنَّ لَكُمْ فِى الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۚ نُسْقِيْكُمْ مِّمَّا فِىْ بُطُوْنِهَا
او بیشکه | تاسو دَ پاره | په چارپایانو کښے | عبرت دے | مونږ څښوُو تاسو ته | له هغه څهٔ نه | چه دَ دوی په خیټو کښے دی
او تاسو له په څاروُو کښے هم دَ سبق اخستو موقع ده، مونږ په تاسو باندې دَ هغوی دَ خیټو نه څښوو او تاسو
وَلَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ كَثِيْرَةٌ وَّمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ﴿۲۱﴾ وَعَلَيْهَا
او تاسو دَ پاره | په دے کښے | فائدے دی | ډیرے | او ځنے له دے نه | تاسو خورئ | او په دے باندې
له په دے کښے نورے ډیرے فائدے هم پرتے دی او له دے نه ځنے تاسو خورئ هم. او په دے څاروُو

وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُوْنَ ﴿۲۲﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ

او په کشتو باندې | تاسو سورولې شئ | او بیشکه رالیږلے وو موږه | نوح | د ده د قوم طرف ته | پس ده ووئیل

او په کشتۍ باندې تاسو سورولې شئ . او موږ نوح د ده د قوم طرف ته ولیږلو ، نو ده ووئیل چه

يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿۲۳﴾

اے زما قومه! | عبادت کوئ | د الله | نشته دے ستاسو | بل څوک معبود | سیوا د هغه نه | آیا تاسو نه ویریږئ

اے زما قومه! تاسو هم د الله تعالیٰ عبادت کوئ د هغه نه سیوا ستاسو بل معبود نشته ، نو آیا تاسو نه ویریږئ .

فَقَالَ الْمَلَؤُا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ مَا هٰذَآ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ۙ

پس ووئیل | سردارانو | کوم چه | کافران وو | د ده له قوم نه | چه نه دے دا | مګر یو انسان | په شان ستاسو

نو د هغه د قوم سردارانو ووئیل کوم چه کافران وو ، چه دے خو ستاسو په شان یو انسان دے .

يُرِيْدُ اَنْ يَّتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَاَنْزَلَ مَلٰٓئِكَةً ۚۖ

غواړی | چه | فضیلت حاصل کړی | په تاسو باندې | او که چرې غوښتے | الله | نو رالیږلے به ئے وے | فرښتے

دے غواړی چه په تاسو باندې خپل ځان اوچت کړی او که الله تعالیٰ (رسولان رالیږل) غوښتلے نو فرښتے به ئے رالیږلې وے

مَّا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِيْٓ اٰبَآئِنَا الْاَوَّلِيْنَ ﴿۲۴﴾ۚ اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌ ۢ بِهٖ جِنَّةٌ

نه ده آوریدلې موږ | دا خبره | په پلارانو زمونږ کښے | چه مخکښے تیر شوی دی | نه دے هغه | مګر یو سړے | په کوم چه لیونتوب دے

موږ خو دا خبره د خپلو مخکنو مشرانو نه چرے آوریدلې نه ده . دا خو بس یو داسے سړے دے چه د لیونتوب اثر ئے راغلے دے

فَتَرَبَّصُوْا بِهٖ حَتّٰى حِيْنٍ ﴿۲۵﴾ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِيْ بِمَا

پس انتظار وکړئ | د ده | تر څه موده پورے | ده ووئیل | اے زما ربه! | زما مدد وکړه | په دے چه

نو تر یو وخته ورته انتظار وکړئ . نوح دعا وکړه چه اے زما ربه! زما مدد وکړه ځکه چه دوی

كَذَّبُوْنِ ﴿۲۶﴾ فَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِ اَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا

دوی زه دروغژن وګڼلم | پس موږ وحی وکړه | د ده طرف ته | چه تیاره کړه | کشتۍ | زمونږ د سترګو په وړاندې

زه دروغژن وګڼلم . نو موږ ورته حکم ولیږلو چه ته زمونږ په نګرانۍ کښے یوه کشتۍ جوړه کړه او

وَوَحْيِنَا فَاِذَا جَآءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّوْرُ ۙ فَاسْلُكْ فِيْهَا مِنْ كُلٍّ

او په حکم زمونږ | پس هر کله چه راشی | زمونږ حکم | او جوش وُوهی تنور | نو کښینوه | په دے کښے | له هر قسم نه

زمونږ په حکم ئے جوړه کړه نو هر کله چه زمونږ حکم (د عذاب) راورسیږی او د ځمکے نه اوبه راوخوټیږی نو د هر قسم ځناورو

زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ ۚ

دوه جنسه (نر او ماده) | او خپل کور والا | سیوا | د هغه چا نه | چه وړاندې شوی دے | په هغه باندې | حکم | له دوی نه

نه دوه دوه په کښے جوړی کیږده او خپل کور والا هم ، خو هغه څوک په کښے مه پریږده چه د ډوبیدو حکم پرے شوے دے

وَلَا تُخَاطِبْنِيْ فِي الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۚ اِنَّهُمْ مُّغْرَقُوْنَ ﴿۲۷﴾ فَاِذَا

او خبرے مه کوه ماسره | د هغه چا په حقله | چه ظلم ئے کړے دے | بیشکه دوی | غرقیدونکی دی | پس هر کله چه

او د هغه خلقو په باره کښے ماسره خبره مه کوه کوم چه ظالمان دی هغوی به خامخا ډوبیږی ، نو بیا څه وخت

اسْتَوَيْتَ اَنْتَ وَمَنْ مَّعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ

سم کېنې | ته | او څوک چه | تاسره دي | په کشتۍ کښې | نو ووايه | ټول ستائنه

چه ته او ستا ملګري په بېړۍ کښې ځائے ونيسئ نو ته دا دُعا ولولئ چه ډېرے ثنا لائق الله پاک دے

لِلّٰهِ الَّذِىْ نَجّٰنَا مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَّبِّ

الله د پاره ده | کوم چه | نجات راکړو مونږ ته | قوم | د ظالمانو نه | او ووايه | اے زما ربه!

چه مونږ ئے د ظالم قوم نه راخلاص کړو. او دا دعا کوه چه اے زما ربه!

اَنْزِلْنِىْ مُنْزَلًا مُّبٰرَكًا وَّاَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِيْنَ ﴿٢٩﴾ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ

راکوز کړه ما | په منزل | مبارک کښې | او ته | ډېر ښه | راکوز ونکے يې | بېشکه | په دے کښې

ما (د کشتۍ نه) د برکت په ځائے باندې کوز کړه او ته د ټولو نه ښه کوزونکے يې بېشکه چې (واقعه) کښې ډېرې

لَاٰيٰتٍ وَّاِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِيْنَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِيْنَ ﴿٣١﴾

نخښے دي | او مونږ خو وو | امتحان کوونکي | بيا | مونږ پيدا کړله | پس له دوی نه | يوه بله ډله

(د عبرت) نخښے دي او مونږ خو از مېښت کوونکي وو. بيا د دوی نه پس مونږ يو بل قوم راپېدا کړو.

فَاَرْسَلْنَا فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ

بيا وليږلو مونږ | په دوی کښې | يو پيغمبر | له دوی نه | چه عبادت کوئ | د الله | نشته دے ستاسو | بل څوک معبود

نو هغوئ ته موږ خپل (قوم) نه يو پيغمبر ور وليږلو (هغه پيغمبر ووئيل) چه تاسو د الله تعالیٰ عبادت کوئ، د هغه نه سيوا

غَيْرُهٗ ؕ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

سيوا د هغه نه | پس آيا تاسو نه وېرېږئ | او ووئيل | سردارانو | د ده له قوم نه | کوم چه | کافران وو

ستاسو بل معبود نشته نو آيا تاسو نه وېرېږئ؟ او د هغه د قوم سردارانو ووئيل، کوم چه منکر ؤ

وَكَذَّبُوْا بِلِقَآءِ الْاٰخِرَةِ وَاَتْرَفْنٰهُمْ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۙ

او دروغ ئے ګڼړلو | ملاقات | د آخرت | او مونږ عيش و آرام ورکړے وو دوی ته | په ژوند | د دنيا کښې

او د آخرت راتلل ئے دروغ ګڼړل او مونږ ورله په دنيا کښې د راحت او عيش سامانونه ورکړی وو.

مَا هٰذَاۤ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ۙ يَاْكُلُ مِمَّا تَاْكُلُوْنَ مِنْهُ

نه دے دا | مګر | يو انسان | په شان ستاسو | خوري | له هغه څه نه | چه تاسو ئے خورئ

چه دے خو ستاسو په شان يو سړے دے، هغه څه خوري کوم چه تاسو خورئ،

وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ اَطَعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلَكُمْ

او څښي | له هغه څه نه | چه څښئ ئے تاسو | او که چرے | تاسو خبره ومنله | د بنيادم | په شان ستاسو

او هغه څه څښي کوم چه تاسو څښئ، او که تاسو د ځان غوندې د يو سړي فرمان په ځان ومنلو، نو

اِنَّكُمْ اِذًا لَّخٰسِرُوْنَ ﴿٣٤﴾ اَيَعِدُكُمْ اَنَّكُمْ اِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ

نو بېشکه تاسو به | د غه وخت | نقصان موندونکي يئ | آيا د وعده کوي تاسو ته | چه هر کله تاسو | مړه شئ | او شئ تاسو

بيا خو تاسو په سودا کښې تاوان کښې پرېوتلئ. دا سړے خو تاسو ته وائي چه هر کله تاسو مړه شئ او خاورې

تُرَابًا وَّعِظَامًا اَنَّكُمْ مُّخْرَجُوْنَ ﴿٣٥﴾ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا

خاورې | او | هډوکي | نو تاسو به | (دوباره) راوویستلې شئ | لرې ده | لرې ده | هغه څیز چه

او هډوکي شئ، نو بیا به (د نوي سره) راوویستلې شئ. (د عقل نه) ډیره لرې ده ډیره لرې ده، دا

تُوْعَدُوْنَ ﴿٣٦﴾ اِنْ هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوْتُ وَنَحْيَا

تاسو سره ئې وعده کولې شي | (نور څه) نه دي | مګر | (هم دا) زمونږ ژوندون دی | د دنیا | مونږ مرو | او مونږ ژوندي کیږو

وعده چه تاسو سره کولې شي، زمونږ دا ژوند خو صرف هم د دنیا ژوند دے چه څوک مري او څوک پیدا کیږي

وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوْثِيْنَ ﴿٣٧﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلُ افْتَرٰى

او نه به | یو مونږ | دوباره راپاڅولے شوي | نه دے | دے | مګر یو سړے | چه جوړوي

او مونږ به د مرګ نه پس (بیا) هیچرے نه راپاڅو. دا خو یو داسې سړے دے چه په الله تعالیٰ باندې

عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا وَّمَا نَحْنُ لَهٗ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ

په الله باندې | دروغ | او نه یو مونږ | د ده | منونکي | ده وویل | اے زما ربه!

دروغ جوړ کړي دي او مونږ هیڅ کله د ده خبره منونکي نه یو. نو (پیغمبر) دُعا وکړه چه اے زما ربه!

انْصُرْنِيْ بِمَا كَذَّبُوْنِ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيْلٍ لَّيُصْبِحُنَّ نٰدِمِيْنَ ﴿٤٠﴾

زما مدد وکړه | ځکه چه | دوی زه دروغژن وګڼلم | (الله) وفرمایل | په لږه موده کښې | دوی به خامخا شي | پښیمانه

نه زما مدد وکړه ځکه چه دوی زه دروغژن کړے یم. (الله ورته) ووئیل چه دا خلق به ډیر زر (په خپلو خبرو) پښیمانه شي

فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنٰهُمْ غُثَآءً ۚ فَبُعْدًا

پس ونیول دوی | یو سخت آواز | په انصاف | پس کړل مونږ دوی | ریزه ریزه | پس لرې والے دے (د رحمت)

نو بیا یو سخت آواز په حقه حقوی راونیول، نو مونږ دوی ریزه ریزه کړل او ظالمان خلق (د رحمت نه)

لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ قُرُوْنًا اٰخَرِيْنَ ﴿٤٢﴾

ظالمانو خلقو د پاره | بیا | پیدا کړل مونږ | پس له دوی نه | امتونه | نور

ډیر لرې پریوتل. بیا مونږ د حقوی نه پس څنې نور قومونه راپیدا کړل.

مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَاْخِرُوْنَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ اَرْسَلْنَا

نه شي وړاندې کیدے | هیڅ یو اُمت | له خپل مقرر وخت نه | او نه | وروستو پاتې کیدے شي | بیا | ولیږل مونږ

هیڅ یو امت د خپلې نیټې نه نه وړاندې کیدے شي او نه وروستو پاتې کیدے شي، وروسته مونږه خپل

رُسُلَنَا تَتْرَا ۗ كُلَّمَا جَآءَ اُمَّةً رَّسُوْلُهَا كَذَّبُوْهُ فَاَتْبَعْنَا

پیغمبران خپل | پرله پسې | هر کله چه به | راغے | یو اُمت ته | پیغمبر د هغوی | نو دوی به دروغژن وګڼلو | پس راوستل مونږ

پیغمبران پرله پسې راولیږل، څه وخت چه به یو امت ته خپل پیغمبر ورغے نو هغوی به دروغژن وګڼلو، نو

بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَّجَعَلْنٰهُمْ اَحَادِيْثَ ۚ فَبُعْدًا لِّقَوْمٍ

څنې د دوی | په څنو پسې | او کړل مونږ دوی | قصې | پس لرې والے دے | هغه خلقو له

مونږه هم (پیغمبران) یو په بل پسې ورولیږل او د څنې خلقونه مو قصې جوړې کړې نو چا چه ایمان نه راوړو

لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى وَاَخَاهُ هٰرُوْنَ ۙ بِاٰيٰتِنَا

چه ایمان نه راوړي | بیا | ولیږلو موږ | موسیٰ | او د ده ورور | هارون | خپلو معجزو

هغوی (د رحمت نه) لرے پریوتل. بیا موږ ته موسیٰ ؑ او د هغه ورور هارون ؑ را ولیږل د خپلو حکمونو

وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿٤٥﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا

او دلیل | روښانه (سره) | طرف د فرعون ته | او د هغه سردارانو ته | نو دوی تکبر وکړو | او وو دوی

او د ځرګنده دلیل سره. فرعون ته او د هغه سردارانو ته، مګر هغوی تکبر وکړو او هغه (ډیر) سرکشه

قَوْمًا عَالِيْنَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوْٓا اَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا

قوم | کبر کوونکی | پس دوی وویل | آیا موږ ایمان راوړو | په دوو سړو | چه په شان زموږ دي | او قوم د دوی

خلق وو. نو هغوی وویل چه آیا موږ د (ځیله بیله) د ځان غوندې په دوه کسانو باندې ایمان راوړو؟ حال دا

لَنَا عٰبِدُوْنَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوْهُمَا فَكَانُوْا مِنَ الْمُهْلَكِيْنَ ﴿٤٨﴾ وَلَقَدْ

زموږ | غلامان دي | پس دوی دروغژن وګڼل دا دواړه | نو دوی شول | له هلاکیدونکو نه | او بیشکه

چه د دوی د قوم خلق زموږ غلامان دي نو هغوی دواړه (پیغمبران) دروغژن وګڼل پس هغوی هلاک کړے شول، او

اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ﴿٤٩﴾ وَجَعَلْنَا

ورکړو موږ | موسیٰ ؑ ته | کتاب | شاید چه دوی | سمه لار بیا مومي | او جوړ کړو موږ

موږ موسیٰ ؑ ته (تورات نومے) کتاب ورکړو چه خلق ترے نه سمه لار بیا مومي، او موږ د مریم ځوئے

ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهٗٓ اٰيَةً وَّاٰوَيْنٰهُمَآ اِلٰى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ

ځوئے د مریم | او مور د ده | نخښه | او موږ پناه ورکړه دواړو له | په یو اوچت ځائے | د استوګنے قابل

او د هغه مور یوه غټه او ځرګنده نخښه وګرځوله او هغوی له موږ په یو اوچته ځمکه پناه ورکړه چه د استوګنے

وَّمَعِيْنٍ ﴿٥٠﴾ يٰٓاَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوْا مِنَ الطَّيِّبٰتِ وَاعْمَلُوْا

او اوبو والا (ځمکه کښے) | اے رسولانو! | خورئ | له پاکیزه څیزونو نه | او عمل کوئ

قابله او جارۍ اوبو والا وه. اے زما پیغمبرانو! تاسو ټول پاکیزه څیزونه خورئ او تل د نیکۍ کارونه

صَالِحًا ؕ اِنِّيْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ﴿٥١﴾ وَاِنَّ هٰذِهٖٓ اُمَّتُكُمْ

نیک | بیشکه زه | په هغه څه | چه تاسو کوئ | ښه پوهیږم | او بیشکه | دا | ستاسو امت دے

کوئ، زه ستاسو په کارونو ښه خبر یم. او بیشکه ستاسو دا امت هم یو

اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّاَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُوْنِ ﴿٥٢﴾ فَتَقَطَّعُوْٓا اَمْرَهُمْ

امت | هم یو | او زه | ستاسو رب یم | پس له ما نه ویریږئ | پس جدا جدا کړو دوی | خپل کار

امت دے - او زه ستاسو رب یم نو تاسو زما (د نافرمانۍ) نه وویریږئ - بیا خلقو د دین په معامله

بَيْنَهُمْ زُبُرًا ؕ كُلُّ حِزْبٍۭ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُوْنَ ﴿٥٣﴾

په خپل مینځ کښے | ټوټے ټوټے | هر یوه | ډله | په هغه څه | چه دوی سره دي | خوشحاله دي

کښے خپل ځان جدا جدا کړو، هر یوه ډله هم په خپله خبره باندې خوشحاله ده -

فَذَرْهُمْ فِیْ غَمْرَتِهِمْ حَتّٰی حِیْنٍ ﴿۵۴﴾ اَیَحْسَبُوْنَ اَنَّمَا

پس پرېږده دوی | په غفلت ددوی کښې | ترڅهٔ موده پورې | آیا گمان کوی دوی | چه هغه څهٔ چه

نو ته دوی ترېوخاص وخته پورې په خپل غفلت کښې ډوب پرېږده ، آیا دوی دا گمان کوی چه مونږ

نُمِدُّهُمْ بِهٖ مِنْ مَّالٍ وَّبَنِیْنَ ﴿۵۵﴾ نُسَارِعُ لَهُمْ فِی الْخَیْرٰتِ

مونږ مدد کوو ددوی | په مال | او اولاد سره | مونږ تلوار کوو | ددوی د پاره | په ښیگړه کښې

دوی له کوم مال او ځامن ورکوو ، نو دا گڼی مونږ ورته زر زر فائدې رسوو؟ دا خبره نهٔ

بَلْ لَّا یَشْعُرُوْنَ ﴿۵۶﴾ اِنَّ الَّذِیْنَ هُمْ مِّنْ خَشْیَةِ رَبِّهِمْ

بلکه | دوی نهٔ پوهیږی | بیشکه هغه چه | له وېرې | د خپل رب نه

ده بلکه دوی نهٔ پوهیږی . بیشکه څوک چه د خپل رب د هیبت نه اندېښنه

مُّشْفِقُوْنَ ﴿۵۷﴾ وَالَّذِیْنَ هُمْ بِاٰیٰتِ رَبِّهِمْ یُؤْمِنُوْنَ ﴿۵۸﴾ وَالَّذِیْنَ

ناقلاره دی | او هغه خلق | چه هغوی په آیتونو | د رب خپل | ایمان لری | او هغه خلق چه

ساتی . او څوک چه د خپل رب په نخښو باندې باور ساتی . او څوک چه د

هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا یُشْرِکُوْنَ ﴿۵۹﴾ وَالَّذِیْنَ یُؤْتُوْنَ مَاۤ اٰتَوْا وَّقُلُوْبُهُمْ

هغوی خپل رب سره | شریک نهٔ مقرروی | او هغه خلق چه | ورکوی | هغه څهٔ چه ورکوی | او زړونه د دوی

خپل رب سره بل هیڅوک نهٔ شریکوی . او څوک چه ورکړه کوی څومره چه کوی ، او زړونه ئې د

وَجِلَةٌ اَنَّهُمْ اِلٰی رَبِّهِمْ رٰجِعُوْنَ ﴿۶۰﴾ اُولٰٓئِکَ یُسٰرِعُوْنَ

په وېره دی | چه دوی | د خپل رب طرف ته | واپس تلونکی دی | هم دا خلق دی | چه تندی کوی

دې نه ترهه کوی چه دوی له یوه ورځ خپل رب طرف ته واپس تلل دی . هم دغه خلق دی چه خپلې فائدې

فِی الْخَیْرٰتِ وَهُمْ لَهَا سٰبِقُوْنَ ﴿۶۱﴾ وَلَا نُکَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا

په نیکو کارونو کښې | او دوی | طرف د هغې ته | وړاندې کیدونکی دی | او تکلیف نهٔ ورکوو مونږ | یو نفس ته | مگر د دهٔ د طاقت مطابق

په منډه منډه حاصلوی او هم دا خلق په دې کښې وړاندې کیدونکی دی او مونږ په هیچا باندې د وس نه زیات تکلیف نهٔ

وَلَدَیْنَا کِتٰبٌ یَّنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا یُظْلَمُوْنَ ﴿۶۲﴾ بَلْ

او مونږ سره | یو کتاب دے | چه بیان به کوی | حقه خبره | او په دوی به | ظلم نهٔ شی کولے | بلکه

اچوو او مونږ سره یو کتاب دے چه همیشه حقه خبره ښائی او په خلقو به ذرے ذرے هومره ظلم نهٔ کیږی

قُلُوْبُهُمْ فِیْ غَمْرَةٍ مِّنْ هٰذَا وَلَهُمْ اَعْمَالٌ مِّنْ دُوْنِ

د دوی زړونه | په غفلت کښې دی | له دے نه | او دوی د پاره | (نور) عملونه دی | علاوه

تا بلکه د دې کافرانو زړونه د دین د طرف نه غافل پراتهٔ دی ، او د دے نه علاوه څهٔ نور (خراب) کارونه

ذٰلِکَ هُمْ لَهَا عٰمِلُوْنَ ﴿۶۳﴾ حَتّٰۤی اِذَاۤ اَخَذْنَا مُتْرَفِیْهِمْ

د دې (غفلت) نه | چه دوی هغه | کوی | ترڅو چه | هر کله | مونږ ونیسو | د دوی خوشحاله خلق

دی چه دا خلق ئې کوی ، ترڅو چه هر کله مونږ د دوی مالداره خلق په عذاب کښې

بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْـَٔرُونَ ﴿٦٤﴾ لَا تَجْـَٔرُوا الْيَوْمَ إِنَّكُم مِّنَّا

په عذاب کښې | نو ناګهانه به دوی | فریاد کوي | فریاد مه کوئ | نن ورځ | بیشکه تاسو به | زمونږ له طرفه

راونیسو، نو دوی دعوخت چغې کوي (ورته به وویلے شي) چه نن چغې مه وهئ دلے چه زمونږ له طرفه

لَا تُنصَرُونَ ﴿٦٥﴾ قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ

مدد نه شي درکولے | بیشکه | دوه آیتونه زمونږ | چه لوستلے به شول | په تاسو | نو وئ به تاسو | په پوندو خپلو

نه به ستاسو مدد نه کیږي، زما آیتونه به تاسو ته لوستلے شول، نو تاسو به ترے نه مخ په شا

تَنكِصُونَ ﴿٦٦﴾ مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَامِرًا تَهْجُرُونَ ﴿٦٧﴾ أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا

بیرته ګرځیدلئ | کبر کوونکي | په دے قرآن | په افسانه مشغول شوي | تاسو به پریښودلو | پس آیا دوی غور نه کوي

تښتیدلئ، غرور به موکولو، قصئ به مو ترے نه جوړولے، بیهوده به ئې ګیاوئ. آیا دوی په دے

الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُم مَّا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا

په دے کلام کښې | یا راغلی دی دوی ته | هغه څه چه نه دو راغلی | پلارانو د دوی | پخوانو ته | یا دوئ نه پیژندلو دوی

کلام باندې غور ونه کړو یا دوی ته داسے څه علم راغلے دے چه د دوی وړاندینو مشرانو ته نه وو راغلے. یا دوی خپل

رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنكِرُونَ ﴿٦٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ

پیغمبر خپل | پس دوی | له هغه نه | انکار کوي؟ | یا | دوی وائي چه | په ده ئې | لیونتوب دے

پیغمبر ونه پیژندلو او د دے په وجه دوی منکر پاتے شول یا دوی داوائي چه دے سوداني دے؟

بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَوِ اتَّبَعَ

بلکه | ده خوراوړے دے دوی ته | حق | او اکثر له دوی نه | حق | نه خوښوي | او که چرے پیروي کولے

نا بلکه هغه خو ورته رښتینے خبره راوړے ده او په دوی کښې په اکثرو خلقو باندې رښتیا بد لګي او که چرے رښتینے

الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ ۚ بَلْ

حق | د دوی د خواهشونو | نو به انتظام شوي به وو | آسمانونه | او زمکه | او څوک چه په مینځ د دوی کښې دي بلکه

خدائے پاک د دوی په خوښه تللے وے نو آسمانونه او زمکه او څه چه په دے کښې دي تباه شوي به وو، بلکه

أَتَيْنَاهُم بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَن ذِكْرِهِم مُّعْرِضُونَ ﴿٧١﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ

ورکړے د مونږ دوی ته | د دوی نصیحت | پس دوی | د خپل نصیحت نه | مخ اړوي | یا ته غواړے له دوی نه

مونږ خو دوی ته سودمنده خبره ورولیږله خو دوی د سودمنده خبرے نه (هم) مخ اړوي آیا ته د دوی

خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٧٢﴾

څه مزدوري؟ | پس مزدوري | ستا د رب | غوره ده | او دے | ډیر ښه | رزق ورکوونکے دے

نه څه معاوضه غواړے؟ معاوضه خو ستا د رب د ټولو نه ښه ده او هغه د ټولو نه ښه رزق ورکوونکے دے

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

او بیشکه ته | رابلے دوی | طرف د لارے سمے ته | او بیشکه | کوم خلق چه | ایمان نه راوړي

او بیشکه ته دوی سمے لارے طرف ته رابلے. او بیشکه هغه خلق چه په آخرت باندې

بِالْاٰخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنٰكِبُوْنَ ﴿٧٤﴾ وَلَوْ رَحِمْنٰهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ

په آخرت باندې | له دغې لارې نه | یو طرف ته شوی دي | او که چېرې مونږ رحم وکړو په دوی | او لرې کړو | څه چې په دوی دي

ایمان نه لري (هغوی د سمې) لارې نه بې لارې شوي دي او که مونږ په دوی باندې رحم وکړو او د دوی تکلیف

مِّنْ ضُرٍّ لَّلَجُّوْا فِیْ طُغْیَانِهِمْ یَعْمَهُوْنَ ﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ اَخَذْنٰهُمْ

تکلیف | نو خامخا به ټینګ وي دوی | په خپله سرکشۍ کښې | سرګردانه شوي | او بیشکه ونیول مونږ دوی

لرې کړو، نو بیا به هم دوی په خپله ګمراهۍ کښې سرګردانه وي او مونږ دوی په عذاب

بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوْا لِرَبِّهِمْ وَمَا یَتَضَرَّعُوْنَ ﴿٧٦﴾ حَتّٰۤی

په عذاب کښې | پس ونه کړله دوی عاجزي | رب خپل ته | او نه زاري وکړله دوی | تر دې چې

کښې راګیر کړي وو، خو بیا هم نه خپل رب ته ټیټ شول او نه یې ورته زاري وکړه. تر دې چې هر کله

اِذَا فَتَحْنَا عَلَیْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِیْدٍ اِذَا هُمْ فِیْهِ مُبْلِسُوْنَ ﴿٧٧﴾

پرانستله مونږ | په دوی باندې | دروازه | د عذاب | سخت نو دغه وخت دوی | په دې کښې | نا امیده شول.

مونږ په دوی باندې د سخت عذاب دروازه پرانستله نو بیا دوی په دې کښې نا امیده شول.

وَهُوَ الَّذِیْۤ اَنْشَاَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٕدَةَ ؕ قَلِیْلًا مَّا

او الله هم هغه ذات دی چې | پیدا کړل تاسو د پاره | غوږونه | او سترګې | او زړونه | ډېر لږ

او الله تعالی هغه ذات دی چې تاسو له یې غوږونه، سترګې او زړونه درکړل، خو تاسو ډېر

تَشْكُرُوْنَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ الَّذِیْ ذَرَاَكُمْ فِی الْاَرْضِ وَاِلَیْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿٧٩﴾

تاسو شکر کوئ | او هم هغه دی چې | خواره کړي تاسو | په زمکه کښې | او طرف د هغه ته به | تاسو جمع کولی شئ

کم شکر کوئ. او الله تعالی هغه ذات دی چې تاسو یې د زمکې په مخ خواره کړي یئ او هم د هغه طرف ته به تاسو جمع

وَهُوَ الَّذِیْ یُحْیٖ وَیُمِیْتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ الَّیْلِ

او دې هغه ذات دی | چې ژوندي کوي | او مړه کوي | او هم د ده (اختیار) دی | بدلول | د شپې

کولې شئ او هم هغه دی چې ژوندي کوي او وژل کوي او د شپې ورځې اړول راړول د هغه په

وَالنَّهَارِ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٨٠﴾ بَلْ قَالُوْا مِثْلَ مَا قَالَ

او د ورځې | پس آیا تاسو عقل نه لرئ | بلکه | دوی وویل | په شان | د هغه څه چې | ویلي وو

قدرت کښې دي، نو آیا تاسو د عقل نه کار نه اخلئ؟ بلکه دا خلق هم هغسې خبرې کوي لکه چې پخوانو

الْاَوَّلُوْنَ ﴿٨١﴾ قَالُوْۤا ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا ءَاِنَّا

پخوانو خلقو | دوی وائي | آیا هر کله چې مونږ مړه شو | او شو مونږ | خاورې | او هډوکي | آیا مونږ به

(کافرانو) کړې دي. دوی وائي چې هر کله مونږ مړه شو او خاورې او هډوکي شو، نو آیا لا بیا به

لَمَبْعُوْثُوْنَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَاٰبَآؤُنَا هٰذَا مِنْ قَبْلُ

(دوباره) راپاڅولی شو | بیشکه | وعده شوې ده | مونږ سره | او د پلارانو زمونږ سره | هم دا | وړاندې له دې نه

ژوندي راپاڅولی شو؟ دا وعده خو مونږ سره او زمونږ مشرانو سره پخوا راهسې کېږي

إِنْ هٰذَآ إِلَّآ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۸۳﴾ قُلْ لِّمَنِ الْأَرْضُ

نهٔ دی دا | مگر | قصې | دَ پخوانو خلقو | ووایه | دَ چا ده | زمکه

دا قول هیڅ هم نهٔ دی لیکن دَ پخوانو خلقو بې سنده خبرې دی. (اے پیغمبره!) ته ورته ووایه چه بښه دا

وَمَنْ فِيهَآ إِنْ كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۸۴﴾ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ ۚ قُلْ

او هغه څهٔ | چه په دې کښې دی | کهٔ چرې تاسو پوهیږئ؟ | دوی به ژر وائی | دَ الله | ووایه

زمکه او دَ دې دَ پاسه ژوندی او نکی خلق قول دَ چا (مخلوق) دی کهٔ تاسو ترڅه خبریږئ؟ دوی به ضرور دوائی چه دا قول دَ

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۸۵﴾ قُلْ مَنْ رَّبُّ السَّمٰوٰتِ السَّبْعِ وَرَبُّ

پس آیا نهٔ | قبلوئ تاسو نصیحت | ووایه | څوک دې | رب | دَ اوو آسمانونو | او رب

الله (مخلوق) دی نو ورته ووایه چه بیا نو بیا فکر ولې نهٔ کوئ؟ ورته ووایه! چه دَ اوو واړو آسمانونو رب څوک دې او لوئې

الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿۸۶﴾ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ ۚ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۸۷﴾

دَ عرش | عظیم | دوی به ژر وائی | الله | ووایه | پس آیا تاسو نهٔ ویریږئ؟

عرش خاوند څوک دے؟ دوی به جواب ورکړی چه دا هرڅهٔ دَ الله دی نو ورته ووایه چه تاسو ترې نه ولې نهٔ ویریږئ؟

قُلْ مَنْ بِيَدِهٖ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَّهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ

ووایه | څوک دے | چه په لاس کښې دَ هغهٔ کښې | حکومت | دَ هر څیز دے | او هم هغه پناه ورکوی | او نهٔ شی پناه ورکیدې

ورته ووایه چه هغه څوک دے چه دَ هغهٔ په لاس کښې دَ هر څیز واک اختیار دے او هغه پناه ورکوی او دَ هغهٔ په مقابله

عَلَيْهِ إِنْ كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۸۸﴾ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ ۚ قُلْ فَأَنّٰى

دَ هغهٔ خلاف | کهٔ چرې تاسو پوهیږئ؟ | ژر به دوی وائی | الله | ووایه | بیا دَ کوم ځائے نه

کښې څوک چا له پناه نهٔ شی ورکولے کهٔ چرې تاسو پوهیږئ (نو ووایئ) نو دوی به فوراً ووائی الله! نو ورته ووایه چه

تُسْحَرُونَ ﴿۸۹﴾ بَلْ أَتَيْنٰهُمْ بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكٰذِبُونَ ﴿۹۰﴾

په تاسو جادو کولے شی | بلکه | راوړے دی مونږ دوی ته | حقه خبره | او بیشکه دوی | دروغژن دی۔

بیا په تاسو له کومې غاړې نه جادو وشی؟ بلکه مونږ دوی ته حقه خبره رسولې ده او دوی یقیناً دروغژن دی۔

مَا اتَّخَذَ اللّٰهُ مِنْ وَّلَدٍ وَّمَا كَانَ مَعَهٗ مِنْ إِلٰهٍ إِذًا

نهٔ دے نیولے | الله | هیڅ اولاد | او نشته دے | دَ دهٔ سره | څوک بل معبود | دغه وخت به

الله تعالیٰ هیڅوک ځان له ځوئے کړے نهٔ دے او نهٔ هغه سره بل معبود شریک شته، کهٔ دا سے وے

لَّذَهَبَ كُلُّ إِلٰهٍۭ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ

وړل | هر | معبود | څهٔ چه هغهٔ پیدا کړی وو | او غالب به راتلو | یو په دوی کښې

نو هر یو معبود به خپل مخلوق ځان له بیل کړے وو ، او بیا به یو په بل باندې حملے

عَلٰى بَعْضٍ ۚ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿۹۱﴾ عٰلِمِ

په بل باندې | پاک دے | الله | له هغه څهٔ نه | چه دوی ئې بیانوی | پوهه دے

کولے۔ الله تعالیٰ دَ هغه خبرو نه پاک دے کوم چه دوی دَ هغهٔ په حقله بیانوی هغه په ټو

٥ع٥

الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٩٢﴾ قُلْ

په پټو | او په ښکاره (خبرو) | پس ډېر اوچت دے | له هغه څه نه | چه شريکوي ئے دوي | ووايه

او په ښکاره توګه ټولو خبرو باندې ډېر ښه پوهه دے ، غرض دا چه دَ دوئ دَ شرک دَ خبرو نه پاک دے (اے پیغمبره!) ته

رَّبِّ اِمَّا تُرِيَنِّيْ مَا يُوْعَدُوْنَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ

اے زما ربه! | که چیرے | ته وښائے ما ته | هغه (عذاب) | دَ کوم چه دوئ سره وعده کولے شي | چه اے زما ربه!

ووایه چه اے زما ربه! که ته ما ته هغه عذاب ښودل غواړے دَ کوم چه دوئ سره وعده شوے ده نو اے

فَلَا تَجْعَلْنِيْ فِي الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٩٤﴾ وَاِنَّا عَلٰٓى اَنْ نُّرِيَكَ

نو ما مه شاملوه | په قوم دَ ظالمانو کښې | او بیشکه مونږ | په دے چه | وښایو تا ته

زما ربه! ما په دے ظالمانو کښې مه شاملوه. او مونږ په دے خبره پوره قدرت لرو چه کوم

مَا نَعِدُهُمْ لَقٰدِرُوْنَ ﴿٩٥﴾ اِدْفَعْ بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ

هغه څه چه وعده ئے کوو دوي سره | قادر یو | مقابله وکړه | په داسے طریقه | چه ډیره ښه وي

وعده مونږ دوئ سره کوو هغه تا ته هم وښایو. (اے پیغمبره!) ته دَ بدے خبرے په جواب کښې هغه وایه کوم

السَّيِّئَةَ ۭ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَصِفُوْنَ ﴿٩٦﴾ وَقُلْ رَّبِّ اَعُوْذُ بِكَ

دَ بدئ | مونږ | ډیر ښه پوهیږو | په هغه څه چه دوي بیانوي | او ووایه | اے ربه زما! | زه پناه غواړم ستا

چه غوره ده او څه چه دوي بیانوي هغه مونږ ته ډیر ښه معلوم دي او دعا وکړه چه اے زما ربه! زه دَ شیطانانو له

مِنْ هَمَزٰتِ الشَّيٰطِيْنِ ﴿٩٧﴾ وَاَعُوْذُ بِكَ رَبِّ اَنْ يَّحْضُرُوْنِ ﴿٩٨﴾

وسوسو نه | دَ شیطانانو | او زه پناه غواړم ستا | اے زما ربه! | چه دوي راشي ما ته

وسوسو نه تا سره پناه غواړم . او اے زما ربه! زه له دے خبرے نه هم ستا پناه غواړم چه هغوئ ما له راشي.

حَتّٰٓى اِذَا جَآءَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُوْنِ ﴿٩٩﴾

تر دے چه | هر کله راشي | یو ته له دوي نه | مرګ | نو وائي به | اے زما ربه! | بیرته وګرځوه ما

تر دے چه هر کله په دوي کښې چا له مرګ راشي نو وائي اے زما ربه! ما دوباره دنیا ته ولیږه .

لَعَلِّيْٓ اَعْمَلُ صَالِحًا فِيْمَا تَرَكْتُ كَلَّا ۭ اِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ

کیدے شي چه | زه عمل وکړم | نیک | په هغه (دنیا) کښې | چه پریښے ده ما | هیڅ کله نه! | دا خو یوه خبره ده | چه دے

دَ پاره دَ دے چه کوم (دنیا) ما پریښے ده په هغے کښے څه نیک کارونه وکړم! هیڅ کله نه. دا خو هسے یوه خبره ده

قَآئِلُهَا ۭ وَمِنْ وَّرَآئِهِمْ بَرْزَخٌ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ﴿١٠٠﴾

ویونکے دَ هغے دے | او دَ دوي دَ وړاندې (څخه) | یوه پرده ده | تر هغه ورځے پورے چه | دوي به (دوباره) راپاڅولے شي

چه دغه کافر ئے وائي او دَ دوئ مخے ته به یوه پرده وي تر هغه وخته پورے چه هر کله دوي دوباره راژوندي کړے

فَاِذَا نُفِخَ فِي الصُّوْرِ فَلَآ اَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَّلَا يَتَسَآءَلُوْنَ ﴿١٠١﴾

پس هر کله | چه پوکے وهلے شي | په شپیلئ کښې | نو نه به وي رشتے | دَ دوي په مینځ کښې | په دغه ورځ | او نه به څوک دَ یو بل تپوس کوي

شي، نو څه وخت چه شپیلئ پوک وهلے شي نو نه به دَ دوئ ترمینځه خپلولئ پاتے وي او نه به څوک دَ چا تپوس کوي.

فَمَنۡ ثَقُلَتۡ مَوَازِيۡنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الۡمُفۡلِحُوۡنَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنۡ

پس دَچا چه | درنه شو له | تله (دَ نیکو) | نو هم هغه به وی | کامیاب | او دَ چا چه

خو چه دَ چا (دَ عمل) تله درنه شي نو هغه کسان به کامیاب شي. او دَ چا چه (دَ عمل)

خَفَّتۡ مَوَازِيۡنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِيۡنَ خَسِرُوۡٓا اَنۡفُسَهُمۡ

سپکه شوه | تله (دَ نیکو) | پس هم دغه خلق دی | کوم چه | نقصان کړے وُ ساتل | خپل ځانونه

تله سپکه پاتے شي، نو دا هغه خلق دی چه خپل ځانونه ئے دَ خپله لاسه برباد کړل، او

فِىۡ جَهَنَّمَ خٰلِدُوۡنَ ﴿١٠٣﴾ تَلۡفَحُ وُجُوۡهَهُمُ النَّارُ وَهُمۡ فِيۡهَا

په دوزخ کښے به | دوی همیشه اوسیږی | وُ به سوزوی | مخونه دَ دوی | اور | او دوی به | په دے کښے

همیشه به په دوزخ کښے اوسیږی (دَ دوزخ) اور به دَ دوی مخونه وُسوزوی او هلته به دَ دوی مخونه وران

كٰلِحُوۡنَ ﴿١٠٤﴾ اَلَمۡ تَكُنۡ اٰيٰتِىۡ تُتۡلٰى عَلَيۡكُمۡ فَكُنۡتُمۡ بِهَا تُكَذِّبُوۡنَ ﴿١٠٥﴾

بد صورته وی | آیا زما ایتونه نه شول لوستلے | په تاسو | خو تاسو به هغه | دروغ گڼړل.

شی. آیا زما حکمونه به تاسو ته نه شو اورولے؟ او تاسو به هغه دروغژن گڼړل.

قَالُوۡا رَبَّنَا غَلَبَتۡ عَلَيۡنَا شِقۡوَتُنَا وَكُنَّا قَوۡمًا ضَآلِّيۡنَ ﴿١٠٦﴾

دوی به وائی | اے زمونږ ربه! | غالبه شوه | په مونږ باندے | بدبختی زمونږه | او وُو مونږه | یو ډله | بے لارے.

هغوی به وائی چه اے زمونږه ربه! مونږ خپله بد بختی راګیره کړی وه او مونږ دَ لارے نه بے لارے شوی خلق وُو.

رَبَّنَآ اَخۡرِجۡنَا مِنۡهَا فَاِنۡ عُدۡنَا فَاِنَّا ظٰلِمُوۡنَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ

اے زمونږه ربه | وُ باسه مونږ | له دے نه | بیا که چرے | مونږ دوباره وکړو | نو بیشکه مونږ به | ظالمان یُو | وُ به فرمائی

اے زمونږه ربه! او س مونږ دَ دے دوزخ نه وُ باسه، که مونږ دوباره داسے کار ونه وکړو نو بیشکه مونږ به ظالمان یُو الله تعالیٰ به

اخۡسَـُٔوۡا فِيۡهَا وَلَا تُكَلِّمُوۡنِ ﴿١٠٨﴾ اِنَّهٗ كَانَ فَرِيۡقٌ مِّنۡ عِبَادِىۡ

لرے شئ تاسو | هم په دے کښے پراته یئ | او ما سره خبرے مه کوئ | بیشکه هغه | وه | یوه ډله | زما له بندګانو نه

وُ فرمائی چه لرے شئ هم په دے کښے پراته وُسئ او ما سره خبرے مه کوئ، حقیقت دا دے چه زما دَ بندګانو یوه ډله وه چه دا

يَقُوۡلُوۡنَ رَبَّنَآ اٰمَنَّا فَاغۡفِرۡ لَنَا وَارۡحَمۡنَا وَاَنۡتَ خَيۡرُ

دوی به وئیل | اے زمونږه ربه! | مونږ ایمان راوړے دے | پس وُ بخښه | مونږ | او رحم وکړه په مونږ | او ته | دَ ټولو نه ښه

دُعا به ئے کوله چه اے زمونږ ربه! مونږ ایمان راوړے دے نو ته راته بخښنه وکړه او رحم رابانډے وکړه او ته دَ ټولو نه زیات

الرّٰحِمِيۡنَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّخَذۡتُمُوۡهُمۡ سِخۡرِيًّا حَتّٰٓى اَنۡسَوۡكُمۡ ذِكۡرِىۡ

رحم کوونکے یئ | نو کوله به تاسو دَ هغوی سره | ټوقے | تر دے چه | دوی هیر کړو تاسو نه | زما یاد

رحم کوونکے یئ، نو تاسو هغوی پورے ټوقے وکړے تر دے چه (دَ دغه مشغولا) درنه زما هیر کړم

وَّكُنۡتُمۡ مِّنۡهُمۡ تَضۡحَكُوۡنَ ﴿١١٠﴾ اِنِّىۡ جَزَيۡتُهُمُ الۡيَوۡمَ بِمَا صَبَرُوۡٓا

او تاسو به | هغوی پورے | خندا کوله | بیشکه ما | بدله ورکړه دوی ته | نن ورځ | په بدله کښے دَ دوی دَ صبر

او تاسو لګیا وئ په هغوی پورے مو خندا کوله. نن ما هغوی ته دَ صبر بدله دا ورکړه چه یواز

اَنَّهُمْ هُمُ الْفَآئِزُوْنَ ﴿١١١﴾ قٰلَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْاَرْضِ عَدَدَ

هم دوی دی | مراد ته رسیدونکی | وبه وائی (الله) | څومره موده پاتې شوی وئ تاسو | په زمکه کښې | په شمیر

هغوی (رسم پوره) کامیاب شول. ورته به وائی چه (بنه) تاسو د کلونو په حساب څومره موده په زمکه

سِنِيْنَ ﴿١١٢﴾ قَالُوْا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْـَٔلِ الْعَآدِّيْنَ ﴿١١٣﴾

د کلونو | دوی به ووائی | پاتې شوی یو مونږ | یوه ورځ | یا څه | د ورځې | پس پوښتنه وکړه | له شمیرکوونکو نه

استوګن پاتې وئ؟ هغوی به ووائی چه یوه ورځ قدر به پاتې وو یا د ورځې نیم حصه به وه، د شمیرکوونکو (فرښتو) نه پوښتنه

قٰلَ اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا لَّوْ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١١٤﴾ اَفَحَسِبْتُمْ

وبه فرمائی | نه وئ پاتې شوی تاسو | مګر | لږه موده | کاش چه تاسو | پوهیدی لے | پس آیا تاسو خیال کړے وو

وکړه. (الله به) وفرمائی چه تاسو (په دنیا کښې) ډیره نه بلکه لږه موده پاتې وئ که تاسو پوهیدئ. آیا تاسو دا خیال وو

اَنَّمَا خَلَقْنٰكُمْ عَبَثًا وَّ اَنَّكُمْ اِلَيْنَا لَا تُرْجَعُوْنَ ﴿١١٥﴾ فَتَعٰلَى

چه بیشکه | مونږ پیدا کړی وئ تاسو | بے کاره | او چه تاسو به | زمونږ طرف ته | نه شئ راګرځولے | پس ډیر اوچت دے

چه مونږ تاسو بے فائدے پیدا کړی یئ او دا چه تاسو به زمونږ طرف ته واپس نه راګرځئ. هغه الله چه بادشاه

اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيْمِ ﴿١١٦﴾

الله | بادشاه | حقیقی | نشته دے بل څوک معبود | سیوا د هغه نه | مالک دے | د عرش | قدرمند

حقیقی دے د هغه شان اوچت دے د هغه نه سیوا بل معبود نشته، هغه د عزت والا د عرش مالک دے.

وَمَنْ يَّدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ ۙ لَا بُرْهَانَ لَهٗ بِهٖ ۙ فَاِنَّمَا

او څوک چه | وبلی | الله سره | معبود بل | چه نشته دے څه دلیل | د ده سره | د دے | نو بیشکه چه

او څوک چه د الله سره د بل معبود بلنه کوی ـــــ سره د دے چه هیڅ دلیل ورسره پرے نشته نو د هغه

حِسَابُهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ ۗ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَّبِّ

حساب د ده | د ده د رب سره دے | بیشکه خلاصے به نه مومی | کافران خلق | او ووایه | اے زما ربه!

حساب به خامخا د خپل رب سره کیږی، دا یقینی ده چه کافران کامیابیږی نه شی او ته دا ووایه چه اے زما ربه!

اغْفِرْ وَارْحَمْ وَاَنْتَ خَيْرُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿١١٨﴾

عفوه وکړه | او رحم وکړه | او ته | د ټولو نه ښه | رحم کوونکے یې.

ما وبخښه او په ما رحم وکړه او ته د ټولو نه ښه رحم کوونکے یې.

ع ٦

سُوْرَةُ النُّوْرِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ اَرْبَعٌ وَّسِتُّوْنَ اٰيَةً وَّتِسْعُ رُكُوْعَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سورة نور په مدینه کښې نازل شوې (شروع) د الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے په کښې ٦٤ آیتونه او ٩ رکوع دی

د الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے

سُوْرَةٌ اَنْزَلْنٰهَا وَفَرَضْنٰهَا وَاَنْزَلْنَا فِيْهَآ اٰيٰتٍ بَيِّنٰتٍ

دا یو سورت دے | چه نازل کړے دے مونږ دا | او فرض کړے دے مونږ دا | او نازل کړل مونږ | په دے کښې | آیتونه | واضح

دا یو سورت دے کوم چه مونږ نازل کړو او د دے (حکمونه مونږ په تاسو) فرض کړل او په دے کښې مونږ صفا صفا حکمونه نازل کړل

لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ۝١ اَلزَّانِيَةُ وَالزَّانِيْ فَاجْلِدُوْا كُلَّ وَاحِدٍ

کړپاؤ د چه تاسو | نصیحت حاصل کړئ | زناکاره ښځه | او زناکار سړے | پس ووهئ | هر | يو

چه تاسو نصیحت حاصل کړئ ، زناکاره ښځه او زناکار سړے په دواړو کښې هر يو

مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ ۪ وَّلَا تَاْخُذْكُمْ بِهِمَا رَاْفَةٌ

له دوی نه | سل | دُورے | او نه دِ | راځی ستاسو | په دواړو بانډې | رحم

سل سل دُورے وَهئ ، او ستاسو دِ په دے دواړو بانډې دَ الله تعالیٰ په حکم

فِيْ دِيْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۚ

دَ الله په دين کښے | که چرے تاسو | ايمان لرئ | په الله بانډې | او په ورځ | دَ آخرت

چلولو کښے هيڅ ترس نه راځی ، که چرے تاسو په الله تعالیٰ او دَ قيامت په ورځ باور لرئ ـ

وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَآئِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝٢ اَلزَّانِيْ لَا يَنْكِحُ

او پکار دی چه حاضر وی | عذاب دَ دوی ته | يوه ډله | دَ مسلمانانو | زناکار سړے | نکاح نه کوی

او پکار دی چه دَ دے دواړو تنو سزا ته دِ دَ مسلمانانو يو ټولے حاضر (ولاړ) وی ، زناکار سړے زناکارے ښځے يا

اِلَّا زَانِيَةً اَوْ مُشْرِكَةً ۫ وَّالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَآ اِلَّا زَانٍ

مگر دَ زناکارے ښځے | يا مشرکے ښځے سره | او زناکاره ښځه | نکاح نه کوی دَ سره | مگر زناکار

مشرکے ښځے نه سيوا بل چا سره واده نه کوی او زناکارے ښځے سره هم بغير دَ زناکار سړی يا مشرک سړی نه

اَوْ مُشْرِكٌ ۚ وَحُرِّمَ ذٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ ۝٣ وَالَّذِيْنَ يَرْمُوْنَ

يا مشرک سړے | او حرام شوے دے | دا کار | په مؤمنانو | او کوم خلق چه | تهمت لگوی

بل څوک نکاح نه کوی او دا عمل مؤمنانو دَ پاره حرام مقرر کړے شوے دے او هغه خلق چه په پاک لمنو

الْمُحْصَنٰتِ ثُمَّ لَمْ يَاْتُوْا بِاَرْبَعَةِ شُهَدَآءَ فَاجْلِدُوْهُمْ

په پاک لمنو ښځو بانډې | بيا | نه راولی دوی | څلور | گواهان | پس ووهئ دوی

ښځو بانډې تهمتونه لگوی ، بيا څلور گواهان (پرے بانډې) پيش نه کړے شی ، نو هغوئ اتيا

ثَمٰنِيْنَ جَلْدَةً وَّلَا تَقْبَلُوْا لَهُمْ شَهَادَةً اَبَدًا ۚ وَاُولٰٓئِكَ

اتيا | دُورے | او مه قبلوئ | دَ دوی | گواهی | چرے (هم) | او هم دا خلق

دُرے ووهئ ، او بيا هيڅ چرے دَ هغوئ هيڅ گواهی مه قبلوئ ، او هم دغه خلق

هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ۝۴ اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ

فاسقان دی | مگر | کوم خلق چه | توبه وکړی | پس | له دے نه

بدکرداره دی ، هو! څوک چه دَ دے کار نه پس توبه وُباسی او دَ خپلو عملونو

وَاَصْلَحُوْا ۚ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝۵ وَالَّذِيْنَ يَرْمُوْنَ

او اصلاح ئے وکړه | نو بيشکه | الله | ډير بخښونکے | رحم کونکے دے | او کوم خلق چه | تهمت لگوی

اصلاح وکړی ـ نو بيشکه الله تعالیٰ ډير بخښونکے مهربان دے ـ او کوم خلق چه په خپلو ښځو بانډې

أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شُهَدَآءُ إِلَّآ أَنفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ

په خپلو ښځو | او نه وي | دوی سره | ګواهان | سيوا | د خپل ذات نه | نو ګواهي يو کار ده

د زنا عيب ولګوي او د هغوی سره د خپل ځان نه سيوا نور ګواهان نه وي، نو د داسې سړي د

أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَٰدَٰتٍۭ بِٱللَّهِ ۙ إِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ⑥

د يو له دوی نه | څلور ځله | ګواهي (قسم) | په الله | چه بيشکه دے | رښتينے دے۔

ګواهئ صورت دا دے چه هغه په څلور ځله په الله تعالیٰ قسم خوري چه بيشکه هغه په خپله دعوی کښے رښتينے دے

وَٱلْخَٰمِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ ٱللَّهِ عَلَيْهِ إِن كَانَ مِنَ ٱلْكَٰذِبِينَ ⑦

او په پنځم ځل | دا چه | لعنت دې وي | د الله | په ده | که چرے وي دے | له دروغ ويونکو نه

او په پنځم ځل په دا سے ووائي چه که چرے هغه دروغژن وي نو په هغه دې د الله تعالیٰ لعنت وي۔

وَيَدْرَؤُا۟ عَنْهَا ٱلْعَذَابَ أَن تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَٰدَٰتٍۭ بِٱللَّهِ

او لرے کولے شي | له دې (ښځې) نه | عذاب (د اخيرې) | چه ګواهي ورکړي | څلور ځله ګواهي | په الله

او د ښځې نه سزا په دے شان سره لرے کيدے شي، چه هغه دې څلور ځله په الله تعالیٰ باندې قسم وخوري

إِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلْكَٰذِبِينَ ⑧ وَٱلْخَٰمِسَةَ أَنَّ غَضَبَ ٱللَّهِ

چه بيشکه دے | له دروغ ويونکو دے | او په پنځم ځل | دا چه | غضب دې وي | د الله

چه دا سړے دروغژن دے او په پنځم ځل دې داسے ووائي چه په ما دې د الله تعالیٰ غضب

عَلَيْهَآ إِن كَانَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ⑨ وَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ

په دے (ښځه) | که چرے وي دے | له رښتيا ويونکو نه | او که چرته نه وے | فضل | د الله | په تاسو

رانازل شي که دا سړے رښتيا وائي۔ او که د الله تعالیٰ فضل او مهرباني درباندې نه وے او دا خبره

وَرَحْمَتُهُۥ وَأَنَّ ٱللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ⑩ إِنَّ ٱلَّذِينَ جَآءُو بِٱلْإِفْكِ

او د ده رحمت | او دا چه الله | توبه قبلونکے | حکمت والا دے | بيشکه کوم خلق چه | راغلل | په تهمت سره

نه وے چه الله تعالیٰ توبه قبلونکے د حکمتونو خاوند دے (نو په تاسو به مصيبت کښے پړاته وئ). کوم خلق چه (په عائشه رضی الله عنها باندې) تهمت ولګولو

عُصْبَةٌ مِّنكُمْ ۚ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم ۖ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ

يوه ډله ده | له تاسو نه | مه ګڼرئ تاسو دا | بد ده | ځان د پاره | بلکه دا | غوره ده | تاسو د پاره

هغه هم له تاسو نه يو ټولے دے، تاسو ځان د پاره دا (قيصه) بد مه ګڼرئ بلکه تاسو د پاره خو هم دا غوره ده

لِكُلِّ ٱمْرِئٍ مِّنْهُم مَّا ٱكْتَسَبَ مِنَ ٱلْإِثْمِ ۚ وَٱلَّذِى

هر يو کس د پاره دے | له دوی نه | هغه څيز | چه ده وکړو | له ګناه نه | او کوم کس چه

په دوی کښے هر چا د پاره څومره چه هغه حصه واخسته هغه هومره ګناه ده، او چا چه په کښے د

تَوَلَّىٰ كِبْرَهُۥ مِنْهُمْ لَهُۥ عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑪ لَّوْلَآ إِذْ سَمِعْتُمُوهُ

ذمه وار دے | د لوئے تهمت | له دوی نه | ده د پاره عذاب دے | ډير لوئے | ولے ونشو | هر کله چه واورېده تاسو دا

ټولو نه زياته حصه واخسته د هغه سزا هم (د نورو نه زياته) لويه ده۔ هر کله چه تاسو دا (د تهمت) خبره

ربع

ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا

چه ګمان کړے وے | مؤمنانو سړو | او مؤمنانو ښځو | په خپلو خلقو | د نیکئ | او وئیلے وے دوی

داوړیدو نو ولے داسے ونه شوه چه مسلمانانو سړو او ښځو د خپلو خپلوانو په حقله نیک ګمان کړے وے او داسے ئے

هَٰذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٢﴾ لَّوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ

چه دا خو | بهتان دے | ښکاره | ولے رانه وستل دوی | په دے (خبره) | څلور | ګواهان

وئیلی وے چه دا خو ښکاره بهتان دے. دوی په خپله خبره باندې ولے څلور ګواهان پیدا نه کړل ؟ نو هرکله

فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَٰئِكَ عِندَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾

پس هرکله چه رانه وستل دوی | ګواهان | پس دغه کسان | په نزد د الله | دروغژن دی

چه دوی ګواهان رانه وستے شول، نو بس د الله تعالیٰ په نزد (هم) هم دوی دروغژن شول -

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

او که چرے نه وے | فضل | د الله | په تاسو | او د ده رحمت | په دُنیا کښے | او آخرت (کښے)

او که په تاسو باندې د الله تعالیٰ فضل او مهربانی په دنیا او آخرت دواړو کښے نه وے، نو تاسو

لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾ إِذْ تَلَقَّوْنَهُ

نو رسیدلے به وو تاسو ته | په وجه د هغه | چه مشغول شوی تاسو | په هغه کښے | عذاب | ډیر لوئے | هرکله چه تاسو راوستله دا (خبره)

چه په کومه مشغله کښے پریوتی وئ نو په دے کښے به د ډیر لوئے آفت را نازل شوے وو، کوم وخت چه تاسو

بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُم مَّا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ

په خپلو ژبو | او تاسو وئیله | په خپلو خُلو سره | هغه خبره چه نشته | تاسو ته | د هغه | (هیڅ) علم

دا خبره خُلے تر خُلے نقل کوله او په خُله مو هغه خبره کوله چه تاسو ترے نه خپله خبر نه وئ او

وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِندَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْلَا

او تاسو ګڼړله دا | معمولی خبره | او هغه وه | په نزد د الله | ډیره لویه - | او ولے ونه شوه

او دا مو معمولی خبره ګڼړله حال دا چه د الله تعالیٰ په نزد ډیره غټه (خرابه) خبره ده. او څه وخت

إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُم مَّا يَكُونُ لَنَا أَن نَّتَكَلَّمَ بِهَٰذَا

هرکله چه | واورېدلو تاسو دغه تهمت | چه وئیلے تاسو | نه دی مناسب | مونږ له | چه په ژبه راوړو مونږ | دا خبره

چه تاسو اورېدلے وه نو داسے مو ولے نه وئیل چه مونږ له داسے خبره د خُلے نه ایستل نه ښائیږی

سُبْحَانَكَ هَٰذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَن

ته پاک یې | دا خو | بهتان دے | ډیر لوئے | نصیحت کوی تاسو ته | الله | د دے خبرے چه

سبحان الله! دا خو ډیر لوئے بهتان (دروغ) دی. (دا وړئ) الله تعالیٰ تاسو ته نصیحت کوی، که چرے

تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾ وَيُبَيِّنُ اللَّهُ

تاسو دوباره (څه) کوئ | داسے کار | هیڅ کله | که چرے یئ تاسو | مؤمنان | او بیانوی | الله

تاسو مؤمنان یئ نو بیا هیچرے داسے کار ونه کړئ - او الله تعالیٰ تاسو د پاره حکمونه

لَكُمُ الْاٰيٰتِ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿۱۸﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يُحِبُّوْنَ

تاسو دپاره | آیتونه | او الله | پوهه | دحکمت خاوند دے | بیشکه | کوم خلق چه | غواړی

(صفا صفا) بیانوی او الله تعالیٰ په هر څه پوهه دحکمت خاوند دے. بیشکه کوم خلق چه دا غواړی

اَنْ تَشِيْعَ الْفَاحِشَةُ فِى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۙ

چه خوره شی | بے حیائی | په هغو خلقو کښے چه | مؤمنان دی | هغوی دپاره | عذاب دے | دردناک

چه په مؤمنانو کښے دِ بے حیائی خوره شی، هغوی دپاره په دنیا او آخرت کښے

فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۹﴾

په دنیا کښے | او په آخرت (کښے) | او الله | پوهیږی | او تاسو | نه پوهیږئ.

دردناک عذاب مقرر دے. او الله تعالیٰ ته د هر څه خبر علم دے او تاسو نه پوهیږئ

وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ وَاَنَّ اللّٰهَ رَءُوْفٌ

او که چرته نه وے | فضل | دَ الله | په تاسو | او دَ دهٔ رحمت | او دا چه | الله | ډیر مهربان

او که چرے تاسو باندې دَ الله تعالیٰ فضل او دَ دهٔ رحمت نه وے (نو تاسو به سخت ترینه سزا درکړے شوې وه) او دا چه الله تعالیٰ

رَّحِيْمٌ ﴿۲۰﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ؕ

رحم کوونکے دے | اے دَ ایمان خاوندانو! | مهٔ روانیږئ | په قدمونو | دَ شیطان

ډیر نرمی کوونکے مهربان دے. اے مؤمنانو! تاسو دَ شیطان په قدمونو پسے مهٔ ځئ

وَمَنْ يَّتَّبِعْ خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ فَاِنَّهٗ يَاْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ

او څوک چه | پیروی کوی | دَ قدمونو | دَ شیطان | نو بیشکه هغه | حکم کوی | دَ بے حیائۍ

او څوک چه په شیطان پسے روان شی نو هغه خو همیشه دَ بے شرمئ او دَ بد کارو نو لاره

وَالْمُنْكَرِ ؕ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ مَا زَكٰى

او دَ بد کار | او که چرته نه وے | فضل | دَ الله | په تاسو | او دَ دهٔ رحمت | نو پاک شوے به نه وو

چارے ښائی، او که په تاسو باندې دَ الله تعالیٰ فضل او مهربانی نه وے نو په تاسو کښے به هیڅوک

مِنْكُمْ مِّنْ اَحَدٍ اَبَدًا ۙ وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ يُزَكِّىْ مَنْ يَّشَآءُ ؕ

له تاسو نه | هیڅ کس | هیڅ کله | لیکن | الله | پاکوی | څوک چه غواړی

هیچرے پاک شوے نه وو، خو الله تعالیٰ چه دَ چا په حقله وغواړی نو هغه پاک او صفا کړی

وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۲۱﴾ وَلَا يَاْتَلِ اُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ

او الله | آوریدونکے | پوهه دے | او قسم دِ نه خوری | دَ فضیلت خاوندان | له تاسو نه

او الله تعالیٰ هر څهٔ آوری په هر څهٔ پوهه دے. او په تاسو کښے څوک چه دَ بزرګئ او دَ فراخه روزئ خاوندان

وَالسَّعَةِ اَنْ يُّؤْتُوْۤا اُولِى الْقُرْبٰى وَالْمَسٰكِيْنَ وَالْمُهٰجِرِيْنَ

او دَ فراخئ خاوندان | چه (نهٔ) ورکوی | خپلوانو ته | او مسکینانو ته | او هجرت کوونکو ته

دی نو هغوئ دِ خپلوانو، مسکینانو او دَ الله تعالیٰ په لار کښے هجرت کوونکو ته دَ څهٔ نه ورکولو

فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۖ وَلْيَعْفُوْا وَلْيَصْفَحُوْا ۭ اَلَا تُحِبُّوْنَ اَنْ يَّغْفِرَ

په لاره كښې | دَ الله | او پكار ده چه عفوه وكړي | او درګذر دې وكړي | آيا تاسو نه خوښوئ | چه معاف كړي

قسمونه نهٔ خوري او پكار دي چه معاف ورته كړي او دَ درګذر نه كار واخلي، آيا دا هو خوښه نهٔ ده چه الله تعالىٰ

اللّٰهُ لَكُمْ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۲۲﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَرْمُوْنَ

الله | تاسو | او الله | ډير بخښونكے | مهربان دے | بيشكه | كوم خلق چه | تهمت لګوي

درته بخښنه وكړي، او الله تعالىٰ ډير بخښونكے مهربان دے۔ هغه خلق چه په پاك طمنو، بے خبره

الْمُحْصَنٰتِ الْغٰفِلٰتِ الْمُؤْمِنٰتِ لُعِنُوْا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۠

په پاكدامنو | بے خبره | او مؤمنانو ښځو باندې | لعنت شو دے په دوي | په دنيا كښې | او په آخرت (كښې)

او ايماندارو ښځو باندې تهمتونه لګوي، نو په هغوئي باندې په دنيا او په آخرت دواړو كښې لعنتونه ديري

وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿۲۳﴾ يَّوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ اَلْسِنَتُهُمْ

او دوي دَ پاره | عذاب دے | ډير لوئے | په هغه ورځ چه | ګواهي به وركوي | په دوي باندې | ژبې دَ دوي

او هغوئي له دروند عذاب مقرر دے۔ په هغه ورځ چه خپلې ژبې او خپل لاسونه او خپلې ښپې

وَاَيْدِيْهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۲۴﴾ يَوْمَىِٕذٍ يُّوَفِّيْهِمُ

او لاسونه دَ دوي | او ښپې دَ دوي | دَ هغه څهٔ | چه كول به دوي | په دغه ورځ | پوره به وركړي دوي ته

به پرے په خپله ګواهي كوي چه دوئي څهٔ كارونه كول۔ په دغه ورځ به الله تعالىٰ دوئي ته

اللّٰهُ دِيْنَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِيْنُ ﴿۲۵﴾

الله | بدله دَ دوي | په انصاف | او دوي به پوهه شي | چه بيشكه الله | هم دے برحق دے | (حق) واضح كونكے

دَ دے پوره پوره سزا وركړي او دوي ته به معلومه شي چه الله تعالىٰ واقعي رښتينے او دَ هر څهٔ ښكاره كونكے دے

اَلْخَبِيْثٰتُ لِلْخَبِيْثِيْنَ وَالْخَبِيْثُوْنَ لِلْخَبِيْثٰتِ ۚ وَالطَّيِّبٰتُ لِلطَّيِّبِيْنَ

ناپاكے ښځې | دَ ناپاكو سړو دَ پاره دي | او ناپاك سړي | دَ ناپاكو ښځو دَ پاره دي | او پاكے ښځې | پاكو سړو دَ پاره دي

ناپاكه ښځې دَ ناپاكو سړو لائقې دي، او ناپاكه سړي دَ ناپاكو ښځو لائق دي، او پاكے ښځې دَ پاكو سړو

وَالطَّيِّبُوْنَ لِلطَّيِّبٰتِ ۚ اُولٰۗىِٕكَ مُبَرَّءُوْنَ مِمَّا يَقُوْلُوْنَ ۭ لَهُمْ

او پاك سړي | پاكو ښځو دَ پاره دي | دا خلق | بري دي | له هغه څهٔ نه | چه دوي وائي | دوئي دَ پاره

او پاك سړي دَ پاكو ښځو لائق دي، دا خلق دَ دے (شريرو دَ) خبرو نه بالكل پاك دي (او) دوي دَ

مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ﴿۲۶﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَدْخُلُوْا بُيُوْتًا

بخښنه ده | او رزق | دَ عزت | اے دَ ايمان خاوندانو! | د ننه مهٔ ورځئي | كورونو ته

پاره بخښنه او دَ عزت روزي ده۔ اے دَ ايمان خاوندانو! دَ خپلو كورونو نه بغير دَ نورو چا كورونو

غَيْرَ بُيُوْتِكُمْ حَتّٰى تَسْتَاْنِسُوْا وَتُسَلِّمُوْا عَلٰٓي اَهْلِهَا ۭ ذٰلِكُمْ

سيوا | له كورونو خپلو نه | ترڅو چه | تاسو اجازت واخلئ | او سلام واچوئ | دَ هغے په استوګنو | دا (خبره)

ته ترهغے مهٔ ورننوزئ ترڅو چه اجازت وانخلئ او دَ هغے په استوګنو خلقو سلام وانهٔ چوئ۔ دا كار تاسو

خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٧﴾ فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا فِيْهَآ اَحَدًا

غوره ده | تاسو دپاره | دپاره د دې چه تاسو | نصیحت حاصل کړئ | پس که چرې بیا نه مومئ تاسو | په هغې کښې | هیڅوک

دپاره ډیر غوره دے چه تاسو ئې خیال وساتئ. نو که په هغه کورونو کښې درته څوک ښکاره نه شي نو تر هغې مه

فَلَا تَدْخُلُوْهَا حَتّٰى يُؤْذَنَ لَكُمْ ۚ وَاِنْ قِيْلَ لَكُمُ ارْجِعُوْا

پس دننه مه ورځئ د هغې نه | ترڅو چه | اجازت درکړے شي | تاسو ته | او که چرې ووئیلے شي تاسو ته | چه واپس شئ

ورننوزئ ترڅو چه اجازت درته ورنه شي ، او که درته ووئیلے شي چه واپس لاړ شئ

فَارْجِعُوْا هُوَ اَزْكٰى لَكُمْ ۚ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ﴿٢٨﴾

نو واپس شئ | دا (خبره) | زیاته پاکیزه ده | تاسو دپاره | او الله | په هغه څه | چه کوئ ئې تاسو | پوهه دے.

نو واپس شئ، هم دا خبره ستاسو په حقله غوره ده او الله تعالیٰ ستاسو په کارونو ښه پوهه دے -

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَدْخُلُوْا بُيُوْتًا غَيْرَ مَسْكُوْنَةٍ

نشته په | په تاسو | (څه) ګناه | چه دننه ورشئ تاسو | کورونو ته | چه نه وسیږی څوک

په دے خبره کښې په تاسو څه ګناه نشته چه په کومو کورونو کښې څوک نه وسیږی (او) ستاسو مال او سامان په هغې کښې

فِيْهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا تَكْتُمُوْنَ ﴿٢٩﴾

په هغې کښې | (بلکه په هغې کښې) سامان وی | ستاسو | او الله | پوهیږی | څه چه تاسو ښکاره کوئ | او څه چه | تاسو پټوئ

دننه وی نو هغې ته ورننوزئ ، او الله تعالیٰ ستاسو په څرګندو او په پټو کارونو باندې ښه پوهیږی

قُلْ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ يَغُضُّوْا مِنْ اَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوْا فُرُوْجَهُمْ ۚ

ووایه | مؤمنانو سړو ته | چه ټیټې ساتي | سترګے خپلے | او حفاظت دِ کوی | د خپلو شرمګاهونو

(اے پیغمبره!) مؤمنانو ته ووایه چه خپلے سترګے دِ ټیټې ساتي او د خپلو سترونو حفاظت دِ کوی

ذٰلِكَ اَزْكٰى لَهُمْ ۚ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا يَصْنَعُوْنَ ﴿٣٠﴾ وَقُلْ

دا | ډیره پاکیزه ده | دوی دپاره | بیشکه الله | خبردار دے | په هغه څه | چه دوی ئې کوی | او ووایه

دا خبره د دوی دپاره ډیره بهتره ده ، الله تعالیٰ د خلقو په ټولو کارونو ښه خبر دے. او مؤمنانو ښځو

لِّلْمُؤْمِنٰتِ يَغْضُضْنَ مِنْ اَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوْجَهُنَّ

مؤمنانو ښځو ته | چه کوزے ساتي | خپلے سترګے | او حفاظت دِ کوی | د خپلو شرمګاهونو

ته ووایه چه خپلے سترګے دِ کوزے ساتي ، او د خپلو سترونو حفاظت دِ کوی

وَلَا يُبْدِيْنَ زِيْنَتَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ

او نه دِ ښکاره کوی | خپل ښائست | مګر | کوم چه ظاهر وی | له هغې نه | او هغوی دِ راواچوی

او خپل ډول سنګار دِ نه څرګندوی، البته کوم چه نه شي پټیدلے، او خپلے لوپټې دِ په سینو

بِخُمُرِهِنَّ عَلٰى جُيُوْبِهِنَّ ۖ وَلَا يُبْدِيْنَ زِيْنَتَهُنَّ اِلَّا لِبُعُوْلَتِهِنَّ

خپلے لوپټې | په خپلو ګریوانونو | او نه دِ ښکاره کوی | خپل ښائست | مګر خاوندانو خپلو ته

باندې خورې لے لری ، او خپل ډول سنګار دِ نه څرګندوی خو خپلو خاوندانو ته

أَوْ ءَابَآئِهِنَّ أَوْ ءَابَآءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَآئِهِنَّ أَوْ أَبْنَآءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ

یا خپلو پلارانو ته | یا | دَ خپلو خاوندانو پلارانو ته | یا خپلو ځامنو ته | یا دَ خپلو خاوندانو ځامنو ته | یا

یا خپلو پلارانو ته یا سخرانو ته یا خپلو ځامنو ته یا دَ خاوندانو ځامنو ته یا

إِخْوَٰنِهِنَّ أَوْ بَنِىٓ إِخْوَٰنِهِنَّ أَوْ بَنِىٓ أَخَوَٰتِهِنَّ أَوْ نِسَآئِهِنَّ أَوْ مَا

یا خپلو ورونړو ته | یا خپلو وریرونو ته | یا خپلو خوریونو ته | یا خپلو ښځو ته | یا په هغه (ښځو)

خپلو ورونړو ته یا خپلو وریرونو ته یا خپلو خوریونو ته یا (دَ خپل مذهب) ښځو ته یا

مَلَكَتْ أَيْمَٰنُهُنَّ أَوِ ٱلتَّٰبِعِينَ غَيْرِ أُو۟لِى ٱلْإِرْبَةِ مِنَ ٱلرِّجَالِ

دَ کوم چه مالکان دي | دَ دوي ښي لاسونه | یا هغه خادمان چه | چه حاجت نه لري (دَ ښځو) | له سړو نه

خپلو وینځو ته ، یا له سړو نه هغه خادمانو ته چه نفساني خواهشات نه لري

أَوِ ٱلطِّفْلِ ٱلَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا۟ عَلَىٰ عَوْرَٰتِ ٱلنِّسَآءِ ۖ وَلَا يَضْرِبْنَ

یا هغه ماشومان | کوم چه | خبر نه دي | په شرمګاهونو | دَ ښځو | او نه دي وهي دوي (زمکه)

یا هغه ماشومانو ته چه لا دَ ښځو دَ پردو دَ خبرو نه واقف نه وي او (دَ تلو په وخت کښې) نه دي

بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِن زِينَتِهِنَّ ۚ وَتُوبُوٓا۟

په خپلو پښو | چه معلوم شي | هغه څه چه | پټوي ئې دوي | له خپل ښائست نه | او تاسو توبه وکړئ

دَ خپلې پښې په زور سره نه وهي چه په دې سره دَ دوي دَ پټو کالو آواز واوریدې شي . او تاسو ټول الله تعالیٰ

إِلَى ٱللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ ٱلْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

دَ الله په وړاندې | ټول | اے | مؤمنانو ! | دَ پاره دَ دې چه تاسو | کامیاب شئ .

ته توبه وباسئ اے مؤمنانو ! چه تاسو نجات بیا مومئ . او په

وَأَنكِحُوا۟ ٱلْأَيَٰمَىٰ مِنكُمْ وَٱلصَّٰلِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَآئِكُمْ ۚ

او نکاح وکړئ | دَ کونډو (ښځو او سړو) | له خپل قوم نه | او دَ نیکانو | غلامانو | او دَ وینځو

تاسو کښې چه کومې ښځې کونډې دي دَ هغوی نکاح کوئ او دَ خپلو نیکانو غلامانو هم او دَ وینځو هم (نکاح کوئ)

إِن يَكُونُوا۟ فُقَرَآءَ يُغْنِهِمُ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ ۗ وَٱللَّهُ

که چیرے وي دوي | محتاجه | نو غنیان به کړي دوي | الله | په خپل فضل سره | او الله

که دوي غریبان وي نو الله تعالیٰ به ئې په خپل فضل سره غنیان کړي او الله تعالیٰ دَ ډیرے

وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾ وَلْيَسْتَعْفِفِ ٱلَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا

ډیرو ورکوونکے | پوهه دے | او پاکدامنه دې وُسیږي | هغه خلق چه | نه بیا مومي (سامان) | دَ نکاح

فراختیا خاوند دے په هرڅه پوهه دے او کوم خلق چه دَ نکاح طاقت نه لري پکار دي چه هغوی ځان

حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ ۗ وَٱلَّذِينَ يَبْتَغُونَ ٱلْكِتَٰبَ

تر دے چه | غنیان کړي دوي | الله | په خپل فضل سره | او هغه خلق چه | غواړي | معاهده کول

پاکدامنه ساتي تر دے چه الله تعالیٰ په خپل فضل سره هغوی غنیان کړي او کوم غلامان چه تاسو سره مکاتبت (معاهده)

مِمَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوْهُمْ اِنْ عَلِمْتُمْ فِيْهِمْ خَيْرًا ۖ

له هغه چا نه | چه مالکان شوي دي لاسونه ستاسو | پس مکاتب کړئ هغوئ | که چرې تاسو معلومه کړئ | په هغوئ کښې | خه نيکي

کول او ازادي حاصلول) غواړي که چرې تاسو ته په هغوئ کښې نيکي او صلاحيت معلوم وي نو هغوئ سره مکاتبت وکړئ

وَّاٰتُوْهُمْ مِّنْ مَّالِ اللّٰهِ الَّذِيْٓ اٰتٰىكُمْ ۗ وَلَا تُكْرِهُوْا فَتَيٰتِكُمْ

او تاسو ورکړئ دوي ته | د الله د مال نه | کوم چه ئې درکړے دے تاسو ته | او مه مجبوره کوئ | خپلې وينځې

او کوم مال چه الله تعالیٰ تاسو له درکړے دے له هغې نه دوئ ته هم ئې ورکړئ، او خپلې وينځې د دنيا د ژوند

عَلَى الْبِغَآءِ اِنْ اَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوْا عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۗ

په بدکارئ باندې | که چرې | غواړي دوي | پاکدامنۍ وسيلې | د پاره د دې چه حاصل کړئ | سامان | د دنيا د ژوند

د فائدو حاصلولو د پاره په زنا کارئ مه مجبوره کوئ هر کله چه هغوئ پاک لمنې او سيدل غواړي

وَمَنْ يُّكْرِهْهُّنَّ فَاِنَّ اللّٰهَ مِنْۢ بَعْدِ اِكْرَاهِهِنَّ غَفُوْرٌ

او څوک چه | مجبوره کوي دوي | نو بيشکه | الله | پس د دوئ د مجبوره کولو نه | بخښونکے

او څوک چه هغوئ (په زنا کولو) مجبوره کړي، نو الله تعالیٰ د هغوئ د مجبورتيا نه پس بخښونکے

رَّحِيْمٌ ۝٣٣ وَلَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ اٰيٰتٍ مُّبَيِّنٰتٍ وَّمَثَلًا

مهربان دے | او بيشکه | نازل کړل موږ | ستا طرف ته | آيتونه | روښانه | او مثالونه

مهربان دے، او موږ ستا طرف ته واضح حکمونه نازل کړي دي او د هغو خلقو مثالونه

مِّنَ الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِيْنَ ۝٣٤ اَللّٰهُ

د هغو خلقو چه | تېر شوي دي | له تاسو نه وړاندې | او نصيحت | د پرهيزګارانو د پاره | الله

(بيان کړي دي) چه ستاسو نه وړاندې تېر شوي دي او د ويريدونکو د پاره (د) نصيحت (ذريعه) ده، الله تعالیٰ

نُوْرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ مَثَلُ نُوْرِهٖ كَمِشْكٰوةٍ فِيْهَا مِصْبَاحٌ ۗ

نور | د آسمانونو | او د زمکې دے | مثال | د ده د نور | په شان د تاخ دے | چه په هغې کښې | ډيوه ده

د آسمانونو او د زمکې نور دے، د ده د نور مثال داسې دے لکه چه يو تاخ دے چه په هغې کښې ډيوه پرته

اَلْمِصْبَاحُ فِيْ زُجَاجَةٍ ۗ اَلزُّجَاجَةُ كَاَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُّوْقَدُ

هغه ډيوه | په يوه شيشه کښې ده | هغه شيشه | داسې ده لکه چه | داستورے دے | ځليدونکے | بلولے شي هغه

ده او هغه ډيوه په يوه شيشه کښې ده (او هغه) شيشه لکه يو ځلېدونکے ستورے دے، دغه ډيوه د يوې

مِنْ شَجَرَةٍ مُّبٰرَكَةٍ زَيْتُوْنَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَّلَا غَرْبِيَّةٍ ۙ يَّكَادُ

له يوې ونې نه | چه برکتي ده | د زيتون | چه نه نمر خاته ده | او نه نمر پريواته ته | نزدې دے چه

فائده منې برکتي ونې نه بليږي (يعني) د زيتون نه چه نه د نمر خاته غاړې ته ولاړه ده او نه د نمر پريواته غاړې ته

زَيْتُهَا يُضِيْٓءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ۗ نُوْرٌ عَلٰى نُوْرٍ ۗ يَهْدِي

تيل د هغې | رڼا ورکړي | اګر که نه وي رسيدلې هغې ته | اور | رڼا ده د پاسه د رڼا | لار ه ښائي

د ګردنه ښکاري لکه چه په خپله به اوس بله شي اګر که اور ورته نزدې هم نه شي هغه تو له رڼا رڼا ده، الله تعالیٰ چه د چا

اللّٰهُ لِنُوْرِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ ؕ

الله | خپل نور ته | چاته چه ئې وغواړي | او بيانوي | الله | مثالونه | خلقو دپاره

په حقله وغواړي نو د خپل نور هدايت ورته وکړي او الله تعالیٰ خلقو د پاره مثالونه بيانوي

وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۳۵ فِيْ بُيُوْتٍ اَذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ

او الله | هر څيز باندې | پوهه دے | په هغه كورونو كښې | چه حكم كړے ئې | الله | چه اوچت د كړے شي | او ياد د شي

او الله تعالیٰ په هر څيز ښۀ پوهه دے ، په دا ے كورونو (يعني جماتونو) كښې چه الله تعالیٰ د هغې (كورونو) په حقله

فِيْهَا اسْمُهٗ ۙ يُسَبِّحُ لَهٗ فِيْهَا بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ۳۶

په هغې كښې | نامه د دۀ | پاكي بيانوي | د دۀ | په هغې كښې | سحر | ماښام

دا حكم وركړے دے چه د هغې ادب لحاظ د ساتلے شي او د هغۀ نوم د په كښې اخستلے شي په هغې كښې سحر ماښام خلق د الله پاكي

رِجَالٌ ۙ لَّا تُلْهِيْهِمْ تِجَارَةٌ وَّلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَاِقَامِ

(داسې) سړي | چه نۀ غافله كوي د دوي | سوداګري | او نۀ اخستل خرڅول | د الله د ذكر نه | او د قائمولو

بيانوي ، داسې خلق كوم چه د الله تعالیٰ د ذكر نه نۀ تجارت غافله كولے شي نۀ اخستل خرڅول او نۀ د مونځ قائمولو او

الصَّلٰوةِ وَاِيْتَآءِ الزَّكٰوةِ ۙ يَخَافُوْنَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ

د مونځ نه | او ادا كولو | د زكوٰة نه | دوي ويريږي | له هغه ورځې نه | چه اوښته به شي

زكوٰة ادا كولو نه (څۀ څيز دوي منع كولے شي) ، هغوي د هغه ورځې نه ويريږي چه زړونه

فِيْهِ الْقُلُوْبُ وَالْاَبْصَارُ ۳۷ لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ

په هغې كښې | زړونه | او سترګے | د پاره د دے چه جزا وركړي دوي ته | الله | غوره

او سترګے به په كښې (په بل مخ) واوړي ، انجام به ئې دا وي چه الله تعالیٰ به ورله د خپلو نيكو عملونو

مَا عَمِلُوْا وَيَزِيْدَهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ؕ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ

د هغو عملونو | چه دوي كول | او چه زيات وركړي دوي ته | د خپل فضل نه | او الله | رزق وركوي

ډيره ښۀ بدله وركړي او د خپل فضل نه به زيات هم وركړي ، او الله تعالیٰ چه د چا په حقله

مَنْ يَّشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۳۸ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍۭ

چاته چه غواړي | بے حسابه | او كوم چه كافران دي | عملونه د دوي | په شان د سراب دي

غواړي نو بے حسابه رزق وركوي ، او څوك چه كافران دي د هغوي عملونه د سراب په شان دي

بِقِيْعَةٍ يَّحْسَبُهُ الظَّمْاٰنُ مَآءً ؕ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَهٗ لَمْ يَجِدْهُ

په بيابان كښې | چه خيال كوي په هغې | تږے | د اوبو | تر دے چه | هر كله راشي هغې ته | نو بيا نه مومي (هلته)

چه په يو هوار ميدان كښې پراته وي تږے د اوبو ګمان كوي خو هر كله چه ورته نژدے ورشي نو هيڅ بيا نه

شَيْـًٔا وَّوَجَدَ اللّٰهَ عِنْدَهٗ فَوَفّٰىهُ حِسَابَهٗ ؕ وَاللّٰهُ سَرِيْعُ

هيڅ | او بيا مومي الله | هلته | نو هغه پوره وركړي دۀ ته | حساب د دۀ | او الله | ډير زر

مومي او هلته (د) الله (تقدير) بيا مومي نو هغه ورسره خپل حساب پوره كړي (او ګمركړي) او الله تعالیٰ ډير

الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾ أَوْ كَظُلُمٰتٍ فِيْ بَحْرٍ لُّجِّيٍّ يَّغْشٰهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهٖ

حساب کوونکے دے | یا په شان د تیارو | په یو ژور دریاب کښې | چه راپټوی دے | څپه | د پاسه

(د) حساب خلاصوی یا (دغه عملونه) داسے دی لکه د لوئے ژور سمندر دلاندې تورې تیارے چه لوئے لوئے څپې پرے

مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهٖ سَحَابٌ ظُلُمٰتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ

د بلے څپې | د پاسه د هغے | وريځ وی | تیارے دی | ځنے د هغے | د پاسه ځنے نورو

بانديْ راځی، د یوے څپې د پاسه بله څپه وی او بیا د هغے څپو د پاسه وریځ وی ـ غرض دا چه لاندې باندې تیارے راټولے

إِذَآ أَخْرَجَ يَدَهٗ لَمْ يَكَدْ يَرٰىهَا ؕ وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللّٰهُ لَهٗ نُوْرًا

هر کله چه راوباسی دے | خپل لاس | نو لیدے نه شی هغه | او هغه کوم چه | نه دے جوړ کړے | الله | د هٔ له | (ځنې) نور

شوی وی که څوک خپل لاس راوباسی نو دا لاس (تیاره) وی لکه چه هغه هم لیدے نه شی او چاله چه الله (د هدایت) رنړا

فَمَا لَهٗ مِنْ نُّوْرٍ ﴿٤٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ يُسَبِّحُ لَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ

ع ٥ ١١

پس نشته دے د هٔ د پاره | (ځنې) نور | آیا نه دی کتلی تا | چه د الله | پاکی بیانوی | څوک چه په آسمانونو کښے

ورنه کړی نو هغهٔ له بل چیرته رڼا نشته، آیا تاته معلومه نه ده چه ټول (مخلوقات) د الله تسبیح وائی څوک چه په آسمانونو

وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرُ صٰٓفّٰتٍ ؕ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهٗ

او زمکه (کښے دی) | او مارغان | وزرے خورونکی | هر یو | پیژندلے ده | خپله دُعا

کښے او زمکه کښے دی او الوتونکی مارغان هم چه وزرے ئے غوړولے وی، هر یو ته خپله خپله دُعا او خپله خپله تسبیح

وَتَسْبِيْحَهٗ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ﴿٤١﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ

او خپله تسبیح | او الله | پوهه دے | په هغه څه | چه دوی ئے کوی | او هم الله د پاره ده | بادشاهی

معلومه ده، او الله تعالیٰ ته د دوی ټول عملونه معلوم دی. او د آسمانونو او د زمکے

السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَإِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ﴿٤٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ يُزْجِيْ

د آسمانونو | او د زمکے | او د الله طرف ته | واپس تلل دی | آیا نه دی کتلی تا | چه الله | روانوی

بادشاهت هم د الله تعالیٰ د پاره دے هم د الله تعالیٰ طرف ته واپس تګ دے آیا تاته دی لیدلی چه هم الله تعالیٰ

سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهٗ ثُمَّ يَجْعَلُهٗ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ

وریځ | بیا | یو ځائے کوی | دا په خپل مینځ کښے | بیا کړی دا | ګټ په ګټ | بیا ته وینے (چه) | باران

وریځے روانوی، بیائے په خپل مینځ کښے یو ځائے کوی، بیائے لاندې باندې کوی، نو ته ئے وینے چه د هغے د

يَخْرُجُ مِنْ خِلٰلِهٖ ۚ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَآءِ مِنْ جِبَالٍ فِيْهَا

راوځی | د دے د مینځ نه | او هغه راوروی | له آسمان نه | د غرونو (په شان وریځو) نه | چه په دے کښے دی

مینځ نه باران راوځی او د وریځو د لویو لویو حصو نه ږلۍ راوروی

مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيْبُ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ وَيَصْرِفُهٗ عَنْ مَّنْ يَّشَآءُ ؕ

ږلۍ | پس هغه وروی | دا | په چا چه غواړی | او بیرته ئے ګرځوی | له هغه چانه | چه غواړی

نو په چا چه غواړی په هغه ئے راوروی او چه د چا نه چه خوښه شی د هغوی نه ئے بیرته ساتی

يَكَادُ سَنَا بَرْقِهٖ يَذْهَبُ بِالْاَبْصَارِ ۝۴۳ يُقَلِّبُ اللّٰهُ الَّيْلَ

نژدې ده چه | ېرق | د ډېرې ډېر رڼا | بوځي | سترګې (نظرونه) | بدلوي | الله | شپه

د هغه د بجلۍ برق داسې ښکاري لکه چه اوس به د سترګو نظر بوځي ، هم الله تعالیٰ شپه او ورځ اړوی

وَالنَّهَارَ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّاُولِي الْاَبْصَارِ ۝۴۴ وَاللّٰهُ

او ورځ | بیشکه | په دې کښې | عبرت دے | د سترګو د خاوندانو د پاره | او الله

راړوی ـ بیشکه په دې کښې د سترګو د خاوندانو د پاره لوئې عبرت دے او الله تعالیٰ هر یو

خَلَقَ كُلَّ دَاۗبَّةٍ مِّنْ مَّاۗءٍ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِيْ عَلٰي بَطْنِهٖ ۚ

پیدا کړو | هر تلونکے ساه دار | له اوبو نه | پس ځنې له دوی نه دی | چه روان وی | په خیټه خپله

ګرځنده څیز د اوبو نه پیدا کړے دے ، نو ځنې په کښې داسې دی چه په ګیډه باندې خوځیږی

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِيْ عَلٰي رِجْلَيْنِ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِيْ

او ځنې له دوی نه | چه روان وی | په دوو پښو | او ځنې له دوی نه | هغه دی چه روان وی

او ځنې داسې دی چه په دوو پښو ګرځی او ځنې له دوی نه داسې دی چه په څلورو پښو

عَلٰٓي اَرْبَعٍ ۭ يَخْلُقُ اللّٰهُ مَا يَشَاۗءُ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝۴۵

په څلورو (پښو) | پیدا کوی الله | څه چه غواړی | بیشکه الله | په هر څیز باندې | قدرت لری

تګ کوی ، الله تعالیٰ چه څه غواړی هغه پیدا کوی ، بیشکه الله تعالیٰ په هر څیز باندې قدرت لری

لَقَدْ اَنْزَلْنَآ اٰيٰتٍ مُّبَيِّنٰتٍ ۭ وَاللّٰهُ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَاۗءُ

بیشکه | نازل کړل موږ | آیتونه | روښانه | او الله | هدایت کوی | چا ته چه | غواړی

یقیناً موږ واضحه حکمونه نازل کړل ، او الله تعالیٰ چه د چا په حقله غواړی نو په سمه

اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝۴۶ وَيَقُوْلُوْنَ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُوْلِ

طرف د لارې سمې ته | او دوی وائی | موږ ایمان راوړو | په الله | او په رسول باندې

لار باندې روان کړی ـ او دا خلق وائی چه موږ الله تعالیٰ او د ده په رسول باندې ایمان راوړو

وَاَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ ۭ وَمَآ

او موږ حکم ومنلو | بیا مخ واړوی | یوه ډله | له دوی نه | پس | له دې نه | او نه دی

دے او د هغوی حکمونه مو ومنل خو د دې نه پس هم د دوی یو ټولے مخ اړوی او دا خلق

اُولٰۗىِٕكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ ۝۴۷ وَاِذَا دُعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ لِيَحْكُمَ

دا خلق | مؤمنان | او هر کله چه | دوی راوبللے شی | طرف د الله او د رسول د ده ته | چه فیصله وکړی

(هیڅ کله) ایمان راوړونکی نه دی ـ او هر کله چه دوی الله تعالیٰ او د ده د رسول طرف ته راوبللے شی

بَيْنَهُمْ اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ۝۴۸ وَاِنْ يَّكُنْ لَّهُمُ الْحَقُّ

د دوی په مینځ کښې | نو ناګهانه یوه ډله | له دوی نه | مخ اړوی | او که چیرے وی | د دوی | حق

چه د دوی ترمینځه فیصله وکړی نو په دوی کښې یوه ډله فوراً مخ واړوی ـ او که چیرے د دوی په چا څه حق

يَأْتُوٓا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٤٩﴾ أَفِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَمِ ارْتَابُوٓا

نو راځي دوی | دده طرف ته | فرمان منونکي | آيا د دوی په زړونو کښې | مرض دے | يا دوی په شک کښې پراته دي

جو ړیږي نو بيا (رسولؐ ته) فرمان منونکي راروان وي، آيا د دوی په زړونو کښې مرض دے يا په شک کښې پراته دي

أَمْ يَخَافُونَ أَن يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ ۚ بَلْ أُولَٰٓئِكَ هُمُ

يا دوی ويريږي | چه ظلم به وکړي | الله | په دوی باندې | او رسول د ده | بلکه هم دوی دي

يا دا انديښنه ورسره ده چه الله او رسولؐ به پرے (ظلم) زياتے وکړي ؟ داسے نه ده بلکه دوی

الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوٓا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ

ظالمان | بيشکه | ده | وينا | د مؤمنانو | هرکله چه دوی بللے شي | الله او د ده د رسول طرف ته

په خپله ظالمان دي، هرکله چه مؤمنان الله تعالیٰ او د ده د رسول طرف ته راوبللے شي چه د دوی

لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ وَأُولَٰٓئِكَ هُمُ

چه هغه فيصله وکړي | د دوی په مينځ کښې | نو دوی وائي | مونږ واورېدل | او مونږ فرمانبرداري وکړه | او هم دوی دي

ترمينځه فيصله وکړي نو د دوی خبره فقط دا وی چه مونږ واورېدل او حکم مو ومنلو او هم دا خلق

الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾ وَمَن يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ وَيَتَّقْهِ

کامياب | او څوک چه | حکم مني د الله | او د ده د رسولؐ | او ويريږي | د الله نه | او تقوىٰ اختيار کړي

کامياب دي۔ او څوک چه د الله تعالیٰ او د هغه د رسولؐ خبره مني او د الله تعالیٰ نه ويره کوي او د هغه (د

فَأُولَٰٓئِكَ هُمُ الْفَآئِزُونَ ﴿٥٢﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ

پس هم دا خلق | کاميابيدونکي دي | او دوی قسمونه خوري | په الله | پاخه | قسمونه خپل

نافرمانۍ) نه ځان بچ ساتي نو هم داسے خلق به کامياب وي او دا خلق په الله تعالیٰ سخت قسمونه خوري که ته دوی ته

لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ ۖ قُل لَّا تُقْسِمُوا ۖ طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ

که چرته ته وکړے دوی ته | نو خامخا به بهر ته لاړشي دوی | دوایه | قسمونه مه خورئ | (ستاسو) فرمانبرداري | ظاهره ده

حکم وکړے نو دوی به ضرور (جهاد د پاره د کورونو نه) ووځي دوی ته ووايه، قسمونه مه خورئ (ستاسو) فرمانبرداري

إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

بيشکه الله | ښه واقف دے | له هغه څه نه | چه تاسو ئې کوئ | دوایه | حکم مني د الله | او حکم مني

معلومه ده، الله تعالیٰ ستاسو د ټولو کارونو نه ښه خبردے (اے پیغمبره!) ورته ووایه چه تاسو د الله اطاعت کوئ

الرَّسُولَ ۖ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُم

د رسول | پس که چرته تاسو مخ وګرځوئ | پس بيشکه په پیغمبر دی | هغه څه چه | په ده لازم کړے شو | او په تاسو دي

او د رسول حکم منئ نو که تاسو بيا هم ترے نه مخ ګرځوئ نو (پوهه شئ چه) د رسول په غاړه خپله ذمه واري دي

مَّا حُمِّلْتُمْ ۖ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا ۚ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ

هغه څه چه | په تاسو لازم کړے شو | او که چرے تاسو د هغه حکم منئ | نو هدايت به بيا مومئ | او نه دي | د رسول په ذمه

او ستاسو په غاړه خپله دي او که تاسو د هغه خبره ومنله نو سمه لار به بيا مومئ او د رسول په ذمه خو نور څه

ع ١٢

إِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿٥٤﴾ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ

مګر | پیغام رسول | ښکاره | وعده کړې ده | الله | هغو خلقو سره | چه ایمان راوړې دې | له تاسو نه

ښتن خو صفا صفا (حکمونه) رسول دی ، په تاسو کښې چا چه ایمان راوړې دے او د نیکئ کارونه کوی

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ

او عملونه ئے وکړل | ښه | چه ضرور به دوی ته خلافت ورکړی | په زمکه کښې | لکه څنګه چه | ده خلافت ورکړه

نو الله تعالیٰ ورسره وعده کړې ده چه د زمکے حکومت به دوله ورکړی لکه چه د دوئ نه مخوا خلقو

الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِيْنَهُمُ الَّذِي ارْتَضٰى لَهُمْ

هغو خلقو ته | چه وړاندې له دوی نه وو | او مضبوط به کړی | دوی د پاره | د دوی دین | هغه دین | چه ده خوښ کړې دے | د دوی د پاره

له ئے ورکړے وو ، او هغه دین به ورله مضبوط کړی کوم چه ئے دوئ له خوښ کړے دے

وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِّنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنًا ۚ يَعْبُدُوْنَنِيْ لَا يُشْرِكُوْنَ

او بدل به ورکړی دوی ته | پس له ویرے د دوی نه | امن | دوی به عبادت کوی زما | شریک به نه مقرر وی

او د ویرے په بدل به ئے امن نصیب کړی . (په شرط د دې) چه زما عبادت کوئ هیڅوک راسره

بِيْ شَيْئًا ۗ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٥٥﴾

ما سره | هیڅ څیز | او څوک چه ناشکری وکړی | پس له دې نه | پس دغه خلق | دوی دی نافرمان .

نه شریکوئ ، او څوک چه د دے نه پس هم کفر غوره کړی نو هم دغه خلق نافرمانه دی .

وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿٥٦﴾

او قائم ساتئ | مونځ | او ورکوئ زکوٰة | او حکم منئ د رسول | چه په تاسو | رحم وکړے شی

او (اے مسلمانانو!) د مونځونو پابندی ساتئ او زکوٰة ورکوئ او د رسول حکم منئ چه مهربانی درباندې وکړے شی .

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مُعْجِزِيْنَ فِي الْاَرْضِ ۚ وَمَاْوٰىهُمُ النَّارُ ۖ

خیال مه کوه | په هغو چه | کافران دی | د عاجز کوونکو | په زمکه کښې | او ځائے د دوی | اور دے

دا خیال مه کوئ چه کافران به (مونږه) په زمکه کښې عاجزه کړی او د دوئ تیکاؤنړه دوزخ دے

وَلَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿٥٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِيَسْتَاْذِنْكُمُ الَّذِيْنَ

او دا بد ځائے | د ورتلو دے | اے ایمان والو! | اجازت د اخلی له تاسو نه | هغه خلق

او هغه ډیر خراب ځائے دے . اے مسلمانانو! ستاسو (خادمانو) مریانو له او هغه ماشومانو له چه د

مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ وَالَّذِيْنَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلٰثَ مَرّٰتٍ ۚ

چه د هغوی مالک شوی دی لاسونه ستاسو | او هغه (هلکان) چه | نه دی رسیدلی | حد د احتلام ته | له تاسو نه | درے ځله

عقل حد ته رسیدلی نه دی ، پکار دی چه په درے وخته کښې درته (د راتلو) اجازت غواړی (یو)

مِنْ قَبْلِ صَلٰوةِ الْفَجْرِ وَحِيْنَ تَضَعُوْنَ ثِيَابَكُمْ مِّنَ الظَّهِيْرَةِ

وړاندې | د مونځ د صبا نه | او څه وخت چه | تاسو کوزوئ | جامے خپلے | د غرمے

د سحر د مونځ نه وړاندې او (بل) څه وخت چه تاسو د غرمے خپلے جامے وباسئ او (بل)

ع ٧ / ١٣

وَمِنۡۢ بَعۡدِ صَلٰوةِ الۡعِشَآءِ ۛ ثَلٰثُ عَوۡرٰتٍ لَّكُمۡ ؕ لَيۡسَ عَلَيۡكُمۡ

او پس | له ماښځه دَ ماسختن نه | دا درے | وختونه دَخلوت دي | دَپاره ستاسو | نشته دے | په تاسو

دَ ماسختن دَ مونځ نه وروستو . (دا) درے وختونه ستاسو دَ پردې (وختونه) دي ، دَدے دريو وختونو

وَلَا عَلَيۡهِمۡ جُنَاحٌۢ بَعۡدَهُنَّ ؕ طَوّٰفُوۡنَ عَلَيۡكُمۡ بَعۡضُكُمۡ

او نه په دوی | څه ګناه | دَدے (وختونو) نه پس | چه راتلونکي دي | په تاسو | ځينې له تاسو نه

نه سيوا (دَ دوی دَ اجازت نه بغير تګ راتګ کښي) نه په تاسو څه ګناه شته نه په دوی چه (کار دَپاره تاسو) يو بل له

عَلٰى بَعۡضٍ ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الۡاٰيٰتِ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيۡمٌ

په ځينو | دغه شان | بيانوی | الله | تاسو دَپاره | آيتونه | او الله | پوهه

راځئ ، دغه شان الله تعالیٰ تاسو ته خپل حکمونه څرګندو اوروی ، او الله تعالیٰ ډير ښه پوهه

حَكِيۡمٌ ۝۵۸ وَاِذَا بَلَغَ الۡاَطۡفَالُ مِنۡكُمُ الۡحُلُمَ فَلۡيَسۡتَاۡذِنُوۡا

دَ حکمت خاوند دے | او هر کله چه ورسيږی | هلکان | له تاسو نه | حد دَ احتلام ته | پس اجازت دِ غواړی دوی

دَحکمت خاوند دے . او هر کله چه ستاسو هلکان بالغان شي ، نو پکار دی چه هغوی هم

كَمَا اسۡتَاۡذَنَ الَّذِيۡنَ مِنۡ قَبۡلِهِمۡ ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ

لکه څنګه چه | اجازت غوښتلو | هغو خلقو چه | وړاندې له دوی نه وو | دغه شان | بيانوی | الله

اجازت غواړی لکه چه وړاندې يو (ذکر شوی) خلقو ته دَ اجازت غوښتلو حکم شوے دے. دغه شان الله تعالیٰ تاسو دَپاره خپل

لَكُمۡ اٰيٰتِهٖ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيۡمٌ حَكِيۡمٌ ۝۵۹ وَالۡقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَآءِ

دَپاره ستاسو | ايتونه خپل | او الله | پوهه | دَحکمت خاوند دے | او ډيرې زيانې بوډۍ | له ښځو نه

حکمونه په وضاحت سره بيانوی او الله تعالیٰ په هر څه پوهه دَحکمت خاوند دے . او زړے بوډۍ ښځے چه دَ نکاح

الّٰتِيۡ لَا يَرۡجُوۡنَ نِكَاحًا فَلَيۡسَ عَلَيۡهِنَّ جُنَاحٌ اَنۡ يَّضَعۡنَ

هغه چه | اُميد نه لری | دَ نکاح | پس نشته دے | په دوی | څه ګناه | چه کيږدی دوی

اُميد ئے پاتے نه وی ، دَ هغوی هيڅ ګناه نشته که خپلے زيانې جامے (لکه پړونے او

ثِيَابَهُنَّ غَيۡرَ مُتَبَرِّجٰتٍۭ بِزِيۡنَةٍ ؕ وَاَنۡ يَّسۡتَعۡفِفۡنَ خَيۡرٌ

خپلے (زيانې) جامے | چه نه دی ښکاره کوونکے | دَ ښائست خپل | او که احتياط وکړی دوی | نو ډيره ښه ده

لوپټه) کوز کړی خو داسے نه چه خپل ډولونه او سنګار ښائي ، او که (دَدے نه هم) احتياط وکړی نو دا ورله

لَّهُنَّ ؕ وَاللّٰهُ سَمِيۡعٌ عَلِيۡمٌ ۝۶۰ لَيۡسَ عَلَى الۡاَعۡمٰى حَرَجٌ

دوی دَپاره | او الله | آوريدونکے | پوهه دے | نشته دے | په ړوند | څه ګناه

غوره ده او الله تعالیٰ هر څه آوری په هر څه پوهه دے. نه په چا ړوند سړی څه الزام شته ، او

وَّلَا عَلَى الۡاَعۡرَجِ حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الۡمَرِيۡضِ حَرَجٌ وَّلَا

او نه | په ګوډ | څه ګناه | او نه | په بيمار | څه ګناه | او نه

نه په چا ګوډ سړی څه ملامته شته ، او نه په چا ناروغه څه وبال شته ، او نه

عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ اَنْ تَاْكُلُوْا مِنْۢ بُيُوْتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اٰبَآئِكُمْ

په ذات ستاسو | چه خورئ تاسو | له خپلو کورونو نه | یا له کورونو | د پلرانو خپلو نه

څخه په تاسو څه ګناه نشته که تاسو د خپلو کورونو نه خوراک خورئ یا د پلرانو د کورونو نه

اَوْ بُيُوْتِ اُمَّهٰتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اِخْوَانِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اَخَوٰتِكُمْ

یا له کورونو | د میندو خپلو نه | یا له کورونو | د ورونړو خپلو نه | یا له کورونو | د خویندو خپلو نه

یا د میندو د کورونو نه ، یا د ورونړو د کورونو نه ، یا د خویندو د کورونو نه

اَوْ بُيُوْتِ اَعْمَامِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ عَمّٰتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اَخْوَالِكُمْ

یا له کورونو | د ترونو خپلو نه | یا له کورونو | د پلرانو د خویندو خپلو نه | یا له کورونو | د ماما ګانو خپلو نه

یا د ترونو د کورونو نه ، یا د ماسی ګانو د کورونو نه ، یا د ماما ګانو د کورونو نه

اَوْ بُيُوْتِ خٰلٰتِكُمْ اَوْ مَا مَلَكْتُمْ مَّفَاتِحَهٗٓ اَوْ صَدِيْقِكُمْ ؕ

یا له کورونو | د مور د خویندو خپلو نه | یا له هغو کورونو نه | چه ستاسو په قبضه کښې دي | کنجیانې د هغې | یا له کورونو د دوستانو خپلو

یا د ترور ګانو د کورونو نه یا (د هغه کورونو نه) چه د هغې کنجئ ستاسو په اختیار کښې وي یا د خپلو دوستانو د کورونو نه

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَاْكُلُوْا جَمِيْعًا اَوْ اَشْتَاتًا ؕ فَاِذَا دَخَلْتُمْ

نشته دے په تاسو | څه ګناه | چه تاسو وخورئ | ټول یو ځلے | یا جدا جدا | پس هر کله چه | تاسو ننوځئ

په دے کښې هیڅ ګناه نشته که په یو ځائے شریک خوراک کوئ او که جدا جدا یې کوئ څو چه کله دغه کورونو ته

بُيُوْتًا فَسَلِّمُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُبٰرَكَةً

کورونو ته | نو سلام کوئ | خپلو خلقو ته | دعا د خیر | له طرفه د الله نه | د برکت

ورننوځئ نو (اول) خپلو خلقو ته سلام کوئ ، چه د دعا په شان د الله تعالیٰ د طرف نه مقرر ده ، برکتي

طَيِّبَةً ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ۟﴿۶۱﴾

پاکیزه | دغه شان | بیانوي | الله | د پاره ستاسو | آیتونه | د پاره د دے چه تاسو | پوهه شئ

(او) پاکیزه ۔ دغه شان الله تعالیٰ تاسو ته خپل حکمونه څرګند اوروي چه تاسو پرے پوهه شئ ۔

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَاِذَا كَانُوْا

بیشکه | مؤمنان | هغه خلق دي چه | ایمان ئې راوړو | په الله | او په رسول د ده | او هر کله چه وي دوي

مؤمنان خو بس هم هغه خلق دي چه الله تعالیٰ او د ده په رسول باندې ایمان راوړي او هر کله چه د رسول

مَعَهٗ عَلٰٓى اَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوْا حَتّٰى يَسْتَاْذِنُوْهُ ؕ

د ده سره | په یو داسې کار | چه اجتماعي وي | نو دوي نه ځي | تر دے چه | اجازت وغواړي دوي له پیغمبر نه

ملګرتیا ته په یو داسې کار کښې راټول شوي وي چه د هغې د پاره ټولنه شوې وي نو تر څو چه اجازت وانخلي تر هغه نه

اِنَّ الَّذِيْنَ يَسْتَاْذِنُوْنَكَ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ

بیشکه کوم خلق چه | اجازت غواړي له تانه | هم دا هغه خلق دي | کوم چه | ایمان راوړي | په الله

پسته نه کیږي (اے پیغمبره!) څوک چه له تا نه اجازت اخلي څي نو هم دا هغه خلق دي چه الله تعالیٰ او د ده په رسول

وَرَسُوْلِهٖ ۚ فَاِذَا اسْتَاْذَنُوْكَ لِبَعْضِ شَاْنِهِمْ فَاْذَنْ لِّمَنْ

اوَ دَهٔ په رسول | پس هر كله چه | دوی اجازت وغواړی له تا نه | دَ پاره دَ څهٔ كار خپل | نو اجازت وركړه | هغه چا ته چه

ايمان لری، پس هر كله چه دوی دَ خپل څهٔ كار دَ پاره له تا نه اجازت غواړی نو په دوی كښې چه ته چا ته

شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٦٢﴾

غواړې ته | له دوی نه | او معافی غواړه | دوی دَ پاره | دَ الله (نه) | بيشكه الله | .بخښونكے | مهربان دے

غواړې اجازت وركړه او دَ دوی دَ پاره دَ الله تعالىٰ نه بخښنه غواړه بيشكه الله تعالىٰ بخښونكے مهربان دے

لَا تَجْعَلُوْا دُعَآءَ الرَّسُوْلِ بَيْنَكُمْ كَدُعَآءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا ؕ

تاسو مهٔ جوړوئ | بلنه | دَ پيغمبر | په خپل مينځ كښې | په شان دَ بلنې | ستاسو يو بل ته

(مؤمنانو) تاسو دَ رسول بلنه داسې (معمولی) مهٔ گڼړئ لكه چه تاسو په خپل مينځ كښې يو بل رابلئ

قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ يَتَسَلَّلُوْنَ مِنْكُمْ لِوَاذًا ۚ فَلْيَحْذَرِ

يقيناً پيژنی | الله | هغه خلق چه | رو غونډ اوځی | له تاسو نه | غلے شان | پس پكار ده چه دو يريږی

يقيناً الله تعالىٰ هغه خلق ډیر ښهٔ پيژنی چه يو اړخ ته شی نو (غل غونډ) وګشيږی، نو څوك چه دَ الله تعالىٰ دَ

الَّذِيْنَ يُخَالِفُوْنَ عَنْ اَمْرِهٖۤ اَنْ تُصِيْبَهُمْ فِتْنَةٌ اَوْ يُصِيْبَهُمْ

هغه خلق چه | مخالفت كوی | دَ دهٔ دَ حكم | چه ورسيږی دوی ته | مصيبت | يا ورسيږی دوی ته

حكم نه مخالفت كوی هغوی له داويره پكار ده چه (دنيا كښې) پرڅهٔ آفت رانازل نهٔ شی يا دردناك عذاب ئے

عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٦٣﴾ اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ

عذاب | دردناك | خبردار | بيشكه | هم دَ الله دی | هغه څهٔ | چه په آسمانونو كښې

(په آخرت كښې) رانهٔ نيسی، ياد ساتئ چه په آسمانونو او په زمكه كښې هرڅهٔ چه دی هغه ټول دَ الله تعالىٰ

وَالْاَرْضِ ؕ قَدْ يَعْلَمُ مَآ اَنْتُمْ عَلَيْهِ ؕ وَيَوْمَ يُرْجَعُوْنَ

او زمكه (كښې دی) | بيشكه الله پيژنی | په كوم (حال) كښې چه تاسو يئ | او په كومه ورځ چه به | دوی واپس كړلے شی

دی. هغهٔ ته ستاسو دا موجوده حالت هم ښهٔ معلوم دے او په كومه ورځ چه خلق هغهٔ ته واپس

ع ٩/٤/١٥ اِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا ؕ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٦٤﴾

دَ هٔ طرف ته | بيا دے به وښائی دوی ته | هغه څهٔ | چه كړی دی دوی | او الله | په هر څيز | پوهه دے

كړے شی نو هغه به ورته ټول كارونه په ګوته كړی او الله تعالىٰ په هرڅهٔ پوهه دے.

سُوْرَةُ الْفُرْقَانِ مَكِّيَّةٌ وَّهِىَ سَبْعٌ وَّسَبْعُوْنَ اٰيَةً وَّسِتُّ رُكُوْعَاتٍ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سورۂ فرقان په مكه كښې نازل شوې ده | (شروع) دَ الله په نوم سره چه لوئے مهربان دے ډیر زيات رحم كوونكے دے | كښې ٧٧ آيتونه او ٦ ركوع گانې دی

دَ الله په نوم شروع كوم چه لوئے مهربان دے ډیر زيات رحم خاوند دے

تَبٰرَكَ الَّذِىْ نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلٰى عَبْدِهٖ لِيَكُوْنَ لِلْعٰلَمِيْنَ

ډیر با بركت دے | هغه ذات چه | نازل ئے كړو | په حق او باطل كښې فرق كوونكے (قرآن) | په خپل بنده باندې | چه هغه دے | دَ عالمونو دَ پاره

هغه الله ډير با بركته دے چا چه خپل بنده (محمد) باندې قرآن نازل كړو چه دَ ټولو جهانونو دَ پاره (دَ

نَذِيرًا ۝١ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ

وېروونکی | هغه ذات | چه د هغه دی | بادشاهي | د آسمانونو | او د زمکې | او نه ئې دی نیولی

عذاب څخه) وېروونکی وي. یوازې هغه ذات دی چه په آسمانونو او په زمکه د هغه بادشاهي ده او هغه هیڅوک

وَلَدًا وَّلَمْ يَكُنْ لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ

څه اولاد | او نشته دی | د ده | (څوک) شریک | په بادشاهئ کښې | او هغه پیدا کړو | هر یو څیز

خپل ځوی جوړ کړی نه دی، نه ورسره په حکومت کښې څوک شریک شته، او هغه هر څیز پیدا کړی دی.

فَقَدَّرَهُ تَقْدِيرًا ۝٢ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَّا يَخْلُقُونَ

پس اندازه ئې کړو | په اندازه کولو سره | او دوی ونیول | د ده نه سیوا | معبودان | چه نه پیدا کوی

بیائې د هر یو د پاره جدا جدا اندازه ایښې ده او د مشرکانو د خدائ نه علاوه نور داسې خدایان نیولي دي چه هیڅ څیز

شَيْئًا وَّهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا

څه څیز | او دوی | پیدا کیدی شي | او دوی اختیار نه لری | د خپل ځان د پاره | د څه زیان | او نه د څه فائدې

پیدا کولی نه شي بلکه دوی خپله پیدا کړې شوي دي او دوی خپل ځان د پاره د زیان او فائدې څه اختیار نه لري

وَّلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَّلَا حَيٰوةً وَّلَا نُشُورًا ۝٣ وَقَالَ الَّذِينَ

او نه دوی اختیار لری | د مرګ | او نه د ژوند | او نه بیا د راپورته کیدو | او وائی | هغه خلق چه

او نه د چا د مرګ واک لري او نه د چا د ژوند او نه د چا د سر دوباره ژوندی کولو. او کافران وائي

كَفَرُوا إِنْ هٰذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرٰهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ

کافران دی | چه نه دی دا (قرآن) | مګر دروغ | چه تړلی دی له ځان نه | او مدد کړی دی د ده | په دې

چه دا (قرآن) خو بس تش دروغ دي چه دې سړي د ځان نه راجوړ کړي دي او نورو خلقو ورسره د دې په

قَوْمٌ آخَرُونَ ۚ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَّزُورًا ۝٤ وَقَالُوا أَسَاطِيرُ

نورو خلقو | بیشکه عمل وکړو دوی | د ظلم | او د دروغو | او دوی وائی | چه دا قیصې دی

جوړولو کښې امداد کړی دی (په دې دنیا کښې) دې خلقو ډیر زیاتې وکړو او غټ دروغ ئې وویل او دوی وائي چه دا

الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلٰى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَّأَصِيلًا ۝٥ قُلْ

د پخوانو خلقو | چه ده لیکلی دی | پس هغه | ویلی کیدی شي په ده | سحر | او ماښام | ووایه

د پخوانو خلقو قیصې دي چه دې سړي په چا لیکلي دي نو هم دغه نو ښې ورته صبا بیګا آورولی شي نه ورته

أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّهُ كَانَ

نازل کړی دی دا | هغه ذات | چه پیژنی | راز | د آسمانونو | او د زمکې | بیشکه دی | دی

ووایه چه دا (قرآن) هغه ذات نازل کړی دی چه هغه ته د آسمانونو او د زمکې هر یو راز معلوم دی. بیشکه هغه

غَفُورًا رَّحِيمًا ۝٦ وَقَالُوا مَالِ هٰذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ

بخښونکی | مهربان | او دوی ووئیل | څه شول په دې پیغمبر باندې | چه خوری | طعام

بخښونکی مهربان دی. او دوی وائي چه دا لا څنګه پیغمبر دی چه خوراکونه خوری

وَيَمْشِىْ فِى الْاَسْوَاقِ ۭ لَوْلَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُوْنَ مَعَهٗ

او گرځي | په بازارونو کښې | ولې رانه لیږلے شوه | ده ته | فرښته | چه هغه وے | د ده سره

او په بازارونو کښې گرځي ؟ ده ته څوک فرښته ولې رانه لیږلے شوه چه هغه ورسره د ویرونو د

نَذِيْرًا ۝٧ اَوْ يُلْقٰٓى اِلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ تَكُوْنُ لَهٗ جَنَّةٌ يَّاْكُلُ مِنْهَا

ویرونکے | یا غورزولے شوے وے | ده طرف ته | خزانه | یا وے | د ده | باغ | چه ده خوړلے | له هغې نه

پاره مل وے یا ورته د غیبو خزانه ورکړے شوے وے یا ورسره باغ وے چه د هغې نه ئې خوړلے (ښځلے)

وَقَالَ الظّٰلِمُوْنَ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا رَجُلًا مَّسْحُوْرًا ۝٨ اُنْظُرْ

او ووئیل | ظالمانو | چه پیروی نه کوئ تاسو | مگر د داسے سړی | چه جادو پرے شوے دے | وگوره

او دا ظالمان وائي چه تاسو خلق خو په یو داسے سړی پسے روان یئ چه جادو پرے شوے دے ۔ اے نبی !

كَيْفَ ضَرَبُوْا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوْا فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ سَبِيْلًا ۝٩

څنگه | بیانوی دوی | تاسو د پاره | مثالونه | پس دوی گمراه شول | پس دوی نه بیامومي | لاره

د وگوره چه دوی ستا په حقله څنگه عجیب عجیب خبرے کوی ، پس دوی گمراه شول نو څنگه دوی سمه لاره موندلے نه

ع ٢

تَبٰرَكَ الَّذِيْٓ اِنْ شَآءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذٰلِكَ جَنّٰتٍ

برکت والا دے | هغه ذات | چه که چرے وغواړي | نو جوړ به کړي | تا د پاره | ډیر ښه | له دے نه | باغونه

شي ، هغه ذات ډیر برکت لري چه که وغواړي نو تا له به د دے نه هم بهتر څیز درکړي (یعني) باغونه چه

تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۙ وَيَجْعَلْ لَّكَ قُصُوْرًا ۝١٠ بَلْ كَذَّبُوْا

چه بهیږی به | لاندې د هغې نه | نهرونه | او جوړ به کړي | تا د پاره | محلونه | بلکه دوی دروغ وگڼلو

د هغې (د اونو) لاندې به نهرونه بهیږي او تا له به محلونه جوړ کړي ۔ خبره دا ده چه دا خلق

بِالسَّاعَةِ ۣ وَاَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيْرًا ۝١١ اِذَا رَاَتْهُمْ

قیامت | او تیار کړے دے مونږ | هغه چا د پاره چه دروغ گڼي | قیامت | دوزخ | هر کله چه هغه ووینی دوی

د قیامت نه منکر دی او څوک چه د قیامت نه منکر دی نو مونږ هغوئ له دوزخ تیار کړے دے ۔ څه وخت چه هغه

مِّنْ مَّكَانٍۢ بَعِيْدٍ سَمِعُوْا لَهَا تَغَيُّظًا وَّزَفِيْرًا ۝١٢ وَاِذَآ اُلْقُوْا مِنْهَا

د لرے ځایے نه | نو آوری به دوی | د هغې | آواز د قهر | او د غریدو | او هر کله چه د غورزولے شي دوی | له هغې نه

(دوزخ) دا خلق د لرے نه ووینی نو دوئ به د هغې زوږ او شور واوري ۔ او هر کله چه دوی د دوزخ په

مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنِيْنَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُوْرًا ۝١٣ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ

په مکان | تنگ کښې | لاس پښے تړلے شوی | دعا به کوی | هلته | د مرگ | مه غواړئ | نن ورځ

یو تنگ ځائے کښې په زنځیرونو کښې تړلی وغورزولے شي ، نو هلته به د مرگ دعا گانے وغواړي (ورته به وویلے شي چه)

ثُبُوْرًا وَّاحِدًا وَّادْعُوْا ثُبُوْرًا كَثِيْرًا ۝١٤ قُلْ اَذٰلِكَ خَيْرٌ اَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ

مرگ | یو | او غواړئ | مرگونه | ډیر | ووایه | آیا دا | بهتر دے | یا جنت | د همیشه

نن یو مرگ مه غواړئ بلکه ډیر ډیر مرگونه وغواړئ ۔ ته وس ترے تپوس وکړه چه دا (دوزخ) غوره دے یا د همیشه جنت

الَّتِیْ وُعِدَ الْمُتَّقُوْنَ ؕ كَانَتْ لَهُمْ جَزَآءً وَّمَصِیْرًا ⑮ لَهُمْ فِیْهَا

هغه چه | وعده ورکړې شوې ده د متقیانو سره | دی به | دوی ته بدله | جزا | او ځائے د بیرته ورتللو | دوی د پاره دی | په هغې کښې

د کوم چه د نیکو خلقو سره وعده شوې ده ، هغه به د دوی د پاره بدله او د واپس ورتللو ځائے ، هلته چه دوی څه

مَا یَشَآءُوْنَ خٰلِدِیْنَ ؕ كَانَ عَلٰى رَبِّكَ وَعْدًا مَّسْـُٔوْلًا ⑯ وَیَوْمَ

هغه څه چه دوی ئے غواړی | همیشه | ده | په رب ستا | وعده | چه سوال ئے شوے | او په کومه ورځ چه

غواړی هغه به ورته تیار پراته وی ، همیشه به په کښې وسیږی دا یوه وعده ده ستا د رب په ذمه د غوښتلو قابله او په کومه ورځ

یَحْشُرُهُمْ وَمَا یَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَیَقُوْلُ ءَاَنْتُمْ

هغه جمع کړی دوی | او هغه څه چه دوی ئے عبادت کولو | سیوا | د الله نه | نو ووائی به دوی ته | آیا تاسو

چه (الله) دوی را جمع کړی او ورسره هغه معبودان هم چه دوی به د الله تعالیٰ نه بغیر عبادت کولو نو بیا به ورته ووائی چه آیا تاسو

اَضْلَلْتُمْ عِبَادِیْ هٰۤؤُلَآءِ اَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِیْلَ ⑰ قَالُوْا سُبْحٰنَكَ

ګمراه کړی وو | زما دا بندګان | یا دوی | په خپله غلط کړے ده | لاره | دوی به ووائی | پاک یے ته

زما دا بندګان ګمراه کړی وو؟ یا دوی په خپله د لارے نه بے لارے شوی وو؟ هغوی به ووائی چه ته پاک یے

مَا كَانَ یَنْۢبَغِیْ لَنَاۤ اَنْ نَّتَّخِذَ مِنْ دُوْنِكَ مِنْ اَوْلِیَآءَ وَلٰكِنْ مَّتَّعْتَهُمْ

نه دی | مناسب موږ د پاره | چه موږ ونیسو | بے له تا نه | څوک دوست | او لیکن | فائده ورکړې تا دوی ته

موږ د پاره دا خبره مناسب نه وه چه تا نه بغیر موږ نور مددګار نیولے لیکن (حقیقت دا دے چه) هم تا هغوی

وَاٰبَآءَهُمْ حَتّٰى نَسُوا الذِّكْرَ ۚ وَكَانُوْا قَوْمًۢا بُوْرًا ⑱ فَقَدْ

او د دوی پلارانو ته | تر دے چه | هیر کړو دوی | (ستا) یاد | او وو | دا خلق | هلاکیدونکی | پس بیشکه

او د هغوی پلارانو له خوشحالی ورکړے وه تر دے چه (ستا) یاد دوی ئے هیر کړل او تباه برباد شول نو (د دغه فرضی معبودانو)

كَذَّبُوْكُمْ بِمَا تَقُوْلُوْنَ ۙ فَمَا تَسْتَطِیْعُوْنَ صَرْفًا وَّلَا نَصْرًا ۚ وَمَنْ

هغوی دروغژن کړی تاسو | په هغه څه کښې چه تاسو وایئ | پس نه تاسو طاقت لرئ | د دفع کولو | او نه د مدد کولو | او څوک چه

ستاسو خبرے په خپله دروغژنے کړے نو اوس نه خو تاسو په خپله دا (عذاب) بند ولے شئ او نه د چا نه مدد حاصلولے شئ او په

یَّظْلِمْ مِّنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِیْرًا ⑲ وَمَاۤ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ

ظلم کوی | له تاسو نه | د به څکوو موږ هغه ته | عذاب | ډیر لوئے | او نه دی | لیږلی موږ | وړاندے له تا نه

تاسو کښې هر څوک چه (په ځان) ظلم کوی نو موږ به پرے د غټ عذاب مزه وڅکوو او موږ چه ستا نه وړاندے هم څومره

مِنَ الْمُرْسَلِیْنَ اِلَّاۤ اِنَّهُمْ لَیَاْكُلُوْنَ الطَّعَامَ وَیَمْشُوْنَ فِی الْاَسْوَاقِ ؕ

پیغمبران | مګر یقیناً هغوی | خوړلو | طعام | او ګرځیدل به | په بازارونو کښے

پیغمبران لیږلی دی نو ټولو به خوراک هم خوړل ، او په بازارونو کښے به هم ګرځیدل او

وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً ؕ اَتَصْبِرُوْنَ ۚ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِیْرًا ⑳

او جوړ کړی ګاموږ | ځینے له تاسو | ځینو د پاره | آزمیښت | آیا تاسو به صبر وکړئ | او دے ستا رب | لیدونکے -

موږ تاسو د یو بل د پاره (د) آزمیښت (ذریعه) ګرځولی یئ نو اوس هم صبر کوئ (که نه)؟ او ستا رب ډیر ښه وینی ګوری